

ΔΕΛΤΙΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΕΛΩΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΙΔΑΣ „Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ,,

Ιδιοκτήτης — εκδότης: ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΤΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΓΡΑΦΕΙΟΥ: Σωκράτους 70 — 81, ΑΘΗΝΑ 104 32, τηλ. 52.38.158

Υπεύθυνο σύμφωνα με το Νόμο: το εκάστοτε Διοικητικό Συμβούλιο

ΚΑΙ ΕΠΙ ΓΗΣ ΕΙΡΗΝΗ...

Έρχονται και πάλι τα Χριστούγεννα στο σωτήριο έτος 1983. Φέτος, όμως, είναι αλλιώςτικα απ' τα τόσα άλλα που πέρασαν. Ένας φόβος ακατανίκητος πλανιέται πάνω απ' το κεφάλι της ανθρωπότητας. Είναι ο φόβος, που έχει δημιουργήσει η τεχνολογική εξέλιξη, με την εφεύρεση των πύο καταστρεπτικών όπλων του πλανήτη μας. Η ανθρωπότητα βρίσκεται στο πόδι και αγωνίζεται απεγνωσμένα για τη διατήρηση της ΕΙΡΗΝΗΣ, του πολυτιμότερου ανθρώπινου αγαθού. Αγωνίζεται για το σταμάτημα των πυρηνικών εξοπλισμών, που ηθελημένα ή από κάποιο λάθος, μπορεί να γίνει η γη μας ένα παγκόσμιο νεκροταφείο. Είναι καιρός να συνέλθουν οι «μεγάλοι» της γης και αντί να σκέφτονται εγωιστικά για μια πυρηνική αναμέτρηση, είναι καλύτερα να χρησιμοποιήσουν τα επιτεύγματα της επιστήμης και τις απεριόριστες δυνατότητες, που παρέχει η μάνα γη, για την ευημερία των λαών, με έργα ειρηνικά. Αν εκραγεί ένας τρίτος παγκόσμιος πόλεμος, θα είναι και ο τελευταίος, δηλαδή η καταστροφή, το ολοκαύτωμα του πλανήτη μας.

Οι λαοί, σ' Ανατολή και Δύση, διαμαρτύρονται εντονότατα κάθε μέρα και ζητούν να σταματήσουν την παραγωγή τους τα πυραυλικά οπλοστάσια. Μα, αλλίμονο,, κανείς δεν τους προσέχει, λες και πέτρωσε την καρδιά των «μεγάλων» η υπεροψία και ο εγωισμός, αλλά γιατί όχι και ο φόβος, που παίρνει τεράστιες διαστάσεις στη φαντασία τους και είναι έτοιμοι να τραβήξουν τη σκανδάλη των πυρηνικών όπλων; Έτσι, τα φετεινά Χριστούγεννα φτάνουν σκοτεινά και αλλιώτικα. Το άστρο της Βηθλεέμ, θαμνωμένο απ' την εχλή των πυρηνικών εκρήξεων, μάταια προσπαθεί να φωτίσει τον ειρηνικό δρόμο των η-

γετών του κόσμου. Ο αγγελικός ψαλμός «Και επί γης Ειρήνη...», που οι λαοί κάθε μέρα διαδελώνουν σε παγκόσμια κλίμακα, δε φτάνει ως τ' αυτιά εκείνων που κρατούν στα χέρια τους την τύχη της ανθρωπότητας. Οι Μάγοι των μεγάλων δυνάμεων για χριστουγεννιάτικα δώρα χαρίζουν στους λαούς πυραύλους διαφόρων τύπων αν και διακαής πόθος της ανθρωπότητας είναι —όσο ποτέ άλλοτε— η ΕΙΡΗΝΗ.

Ανάμεσα στους συνανθρώπους μας, όποιες φυλής και χρώματος, που αγωνίζονται για την ΕΙΡΗΝΗ, ας γίνουμε κι εμείς όλοι «ποιμένες» και ας διαλαλήσουμε στα πέρατα της Οικουμένης, πως στο φλοιό της γης μας θέλουμε αληθινή ΕΙΡΗΝΗ και όχι ισορροπία τρόμου. Θέλουμε ν' απαλλαγούμε απ' το φοβερό εφιάλτη ενός πυρηνικού ολέθρου, που ματώνει ανελέητα την ψυχή μας. Έρθε η ώρα να ξεπεράσουμε την επικίνδυνη κρίση και να γίνει πραγματικότητα το «Επί γης Ειρήνη...», αν επικρατήσει η λογική, ή να βυθιστούμε στο χάος, αν κυριαρχήσει η παραφροσύνη!

ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΙΟΡΤΕΣ
ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΣΑΣ ΕΥΧΕΤΑΙ
ΟΛΟΨΥΧΑ
ΚΑΛΑ
ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ
ΚΙ ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ 1984

ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΙΑΝΑ ΝΕΑ



ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Ο πρόεδρος της Κοινότητας με έγγραφο προς τον ΕΟΤ ζητάει τη διάθεση ποσού δέκα εκατομμυρίων για την ανέγερση Ξενώνα αφού ήδη υπάρχει η υποδομή.

Η ανέγερση του Ξενώνα είναι ένα παλιό όνειρο όλων μας και ας ελπίσουμε ότι θα πραγματοποιηθεί.

Επίσης ο Πρόεδρος επισκέφτηκε το Νομάρχη Φωκίδας στον οποίο ανέπτυξε και προφορικά το πιο πάνω θέμα καθώς και άλλα που ενδιαφέρουν άμεσα το χωριό μας.

Με έξοδα του Συνδέσμου και επίβλεψη του προέδρου της Κοινότητας ανοίχτηκαν μερικοί τάφοι στο Νεκροταφείο του χωριού.

Επίσης επισκευάστηκε ο τοίχος του Σχολικού κήπου με δαπάνες του Συνδέσμου.

Με ενέργειες του Συνδέσμου το Δασαρχείο Φωκίδας μας χορήγησε δωρεάν 100 κηπαρίσσια να φυτευτούν στο Νεκροταφείο και 50 λεύκες - καβάκια για να φυτευτούν σε άλλα μέρη του χωριού.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΙΜΑΤΟΣ

Στο τμήμα αιμοδοσίας του νοσοκομείου «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ» ανοίχτηκε βιβλίο αιμοδοσίας των μελών του Συνδέσμου μας.

Είναι γνωστό πόσο αναγκαία είναι η χορήγηση αίματος σε πάσχοντα άνθρωπο και πόσο δύσκολη είναι η εξεύρεσή του.

Πολλοί από μας έχουν βρεθεί στην ανάγκη να αναζητήσουν αίμα για προσφιλή τους πρόσωπα και γνωρίζουμε τι τεράστιες δυσκολίες αντιμετώπισαν.

Με την καθιέρωση της Τράπεζας αίματος θα γίνει το εξής: Το αίμα που θα προσφέρουν τα μέλη μας θα φυλάσσεται στον «Ευαγγελι-

σμό» και θα χορηγείται για την κάλυψη αναγκών των ιδίων μελών και των οικογενειών των και άλλων συγγενικών προσώπων που θα νοσηλεύονται όχι μόνο στον «Ευαγγελισμό» αλλά και σε άλλα νοσοκομεία. Η χορήγηση θα γίνεται ύστερα από σχετικό σημείωμα που θα χορηγεί ο Σύνδεσμος και μόνον.

Καλούμε όλα τα μέλη μας να δείξουν κατανόηση στο θέμα και να προσφέρουν λίγο αίμα που σε ενδεχομένη περίπτωση θα δώσει ζωή σε άλλον.

Πιστεύουμε ότι όλοι νέοι και μεσήλικες θα βοηθήσουν σ' αυτή την προσπάθειά μας. Όσοι επιθυμούν, ας επικοινωνήσουν με τον Σύνδεσμο τηλεφωνικά. Αίμα μπορούν να προσφέρουν γυναίκες και άνδρες από ηλικία 18 μέχρι 60 χρονών.

Από την εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ»

ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ ΜΕΣΩ ΛΑΜΙΑΣ

Άσκοπο δρομολόγιο ταλαιπωρεί τους κατοίκους πολλών ορεινών χωριών της Παρνασσίδας και Δωρίδας, που θέλουν να πάνε στην Αθήνα, μας λέει ο κ. Θεοφ. Λευκαδίτης (Καλοσκοπή Παρνασσίδας). Το πρόβλημα δημιουργεί το δρομολόγιο του λεωφορείου Μουσουνίτσας - Λαμίας, που καλύπτει τις ανάγκες δώδεκα χωριών.

Όταν οι κάτοικοι των κοινοτήτων αυτών θέλουν να πάνε στην Αθήνα αναγκάζονται απ' την πορεία του δρομολογίου, να πάνε πρώτα στη Λαμία και από εκεί να πάρουν τη συγκοινωνία για την Αθήνα.

Για να μην υποβάλλονται σε άσκοπους κόπους και έξοδα, ζητούν να κάνει το λεωφορείο παράκαμψη 4,5 χιλιομέτρων προς το σιδηροδρομικό σταθμό Μπράλλου. Έτσι θ' αποφεύγεται η επιπλέον διαδρομή προς τη Λαμία, διευκολύνοντας τους κατοίκους των ορεινών χωριών, που ταξιδεύουν στην Αθήνα.

Το γραφείο του Συνδέσμου μας βρίσκεται στην οδό Σωκράτους αριθ. 79-81 στον 1ο όροφο και στο γραφείο 104.

Λειτουργεί δε:

ΔΕΥΤΕΡΑ και ΤΕΤΑΡΤΗ 11-13

ΤΡΙΤΗ και ΠΕΜΠΤΗ 6-8 μ.μ.

Το τηλέφωνο είναι 52.38.158.

ΠΡΟΠΟΛΕΜΙΚΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ

ΦΑΝΗ ΛΕΥΚΑΔΙΤΗ

Πριν από τον πόλεμο οι χωριανοί μας έτρεφαν γουρούνια, τα οποία έσφαζαν τα Χριστούγεννα.

Τα αγόραζαν την 'Ανοιξη, αργότερα τα μουνουχίζανε και αφού τα τάζαν καλά όλο το καλοκαίρι με θρούβες, κολοκυθοκορφάδες και καλαμποκάλευρο μέχρι το τέλος του χρόνου, αυτά θέριευαν κι αποκτούσαν μεγάλο θάρος. Οι μυλωνάδες, νομίζω, έφτιαχναν τα πιο παχειά θρεφτάρια γιατί διέθεταν περισσότερο καλαμποκάλευρο.

Όταν είμουν πολύ μικρός θάταν Δεκέμβριος μήνας, που πήγα στο μύλο για άλεσμα. Εκεί είδα ξαπλωμένο στο αχούρι του Μυλωνά

ένα πελώριο γουρούνι, τέτοιο που δεν είχα ματαειδή.

Το ευτραφέστατο εκείνο ζωντανό δε μπορούσε να σηκωθεί στα πόδια του, λόγω του υπερβολικού θάρους του, παρατήρησα ότι σε ορισμένα σημεία των πίσω ποδιών του το δέρμα το είχαν τρυπήσει οι ποντικοί γιατί δεν μπορούσε να τους απομακρύνει. Αυτό μου έκανε πάρα πολύ μεγάλη εντύπωση.

Σφάζοντας λοιπόν οι φαμελίτες τα οικόσιτα ζωντανά τους, εξασφάλιζαν στο σπιτικό τους, όχι μόνον το εκλεκτό κρέας του, αλλά και το λίπος του (γλίνα) που χρησιμοποιούσαν σε ορισμένα φαγητά, όπως ήταν οι μπαμπανέτσες κι άλλες πίττες. Επίσης έφτιαχναν θαυμάσια λουκάνικα, και τον υπέροχο εκείνο πασπαλά. Το περίεργο είναι ότι ύστερα από την κατανάλωση τόσο χοιρινού κρέατος, ποτέ κανένας δεν διαμαρτυρήθηκε ότι υποφέρει από χοληστερίνη ή θαρυστομαχία.

Όταν ο χειμώνας έκλεινε μέσα τους Καλοσκοπίτες, εκείνοι έκαναν βίζιτες μεταξύ τους κι απολάμβαναν τους υπέροχους μεζέδες πίνοντας κουκουβιστιανό κοκκινέλι. Σχημάτιζαν παρέες πηγαίνοντας, πολλές φορές και με τα λαλούμενα ακόμα, από σπίτι σε σπίτι και γίνονταν όχι μόνον τα χοιρινά κοντοσουβλिया, αλλά και ψητές κότες και κομιά φορά, αρνιά και κατσίκια όταν το γλέντι παρatrάβαγε. Τα έκτακτα εκείνα γλεντοκόπια σκόρπιζαν χαρά και κέφι μέσα στη χειμωνιάτικη κλεισούρα.

Οι παλιότεροι θα θυμούνται και τα όμορφα τραγουδάκια πούχαν σχέση με τα φαγητά της εποχής, τ' Αη-Γιαννιού τραγουδάγανε:

« Άντε μωρέ Γιάννη φέρε μας λουκάνι
να φάμε και να πιούμε
κι τραγούδια να σου ειπούμε ».

Τα γουρούνια τα έγδερναν, σύμφωνα με το έθιμο, του Αγίου Στεφάνου. Τότε έκοβαν το κρέας σε μεγάλα κομμάτια.

Το δέρμα του τους χρησίμευε για τσαρούχια. Το λίπος του το έλειωναν στο καζάνι και

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου, σύμφωνα με το άρθρο 3 του καταστατικού, καλεί τα μέλη του Συνδέσμου σε ΕΤΗΣΙΑ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ, την 15 του ΓΕΝΑΡΗ 1984 ημέρα ΚΥΡΙΑΚΗ και ώρα 10.30' στην αίθουσα του κινηματογράφου ΟΠΤΑΣΙΑ στην οδό ΨΑΡΡΩΝ 39, κοντά στην εκκλησία του ΑΓ. ΠΑΥΛΟΥ.

ΘΕΜΑΤΑ ΗΜΕΡΗΣΙΑΣ ΔΙΑΤΑΞΗΣ

1. Λογοδοσία Διοικητικού Συμβουλίου για τα πεπραγμένα έτους 1983.
2. Ανάγνωση έκθεσης Εξελεγκτικής Επιτροπής.
3. Έγκριση απολογισμού έτους 1983 και απαλλαγή του Διοικητικού Συμβουλίου.
4. Έγκριση Προϋπολογισμού έτους 1984.
5. Διεξαγωγή αρχαιρεσιών για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου και ΕΞ. Επιτροπής για τη διετία 1984 - 1985.

Όσοι επιθυμούν να θέσουν υποψηφιότητα παρακαλούνται να το δηλώσουν στα γραφεία του Συνδέσμου μέχρι 10.1.1984.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΕΣ ΔΙΑΚΟΣΜΗΣΕΙΣ

(Σκάλες — παράθυρα κλπ. με υλικά Ιταλίας)

ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ Π. ΚΥΡΙΤΣΗ

ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ — ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ

Λεωφόρος Μεσογείων 388 — Αγ. Παρασκευή

Τηλέφωνο 65.95.472

μέσα από τη «γλύνα» έβγαιναν οι περίφημες τσιγαρίδες, ξηροψημμένες, ροδοκόκκινες που τις σβύνανε με κοκκινέλι ή με γλυκάδι και νοστιμότητες όπως ήταν τις τρώγαμε ζεστές - ζεστές. Ήταν τόσο ενεργητικές που από την διάρροια ξημεροβραδιάζαμε έξω!.. Κι αν καμιά φορά, εμείς τα παιδιά, δεν προλαβαίναμε να τρυπώσουμε σε κανένα ρέμα, έ... τότε σοβατίζαμε τα παντελόνια μας.

Ήταν αποτελεσματικότερες και από το πιο ισχυρό καθαρτικό.

Την παραμονή των Χριστουγέννων, τα παιδιά από τα ξημερώματα έτρεχαν από πόρτα σε πόρτα στους μαχαλάδες του χωριού κι έλεγαν τα κάλαντα κρατώντας ένα μικρό καλάθι για τα διάφορα φιλέματα. «Το κοφνάκι μ' θέλει αυγά, η τσιπούλα μ' κουκοσιούλες, το χεράκι μ' δεκαρούλες».

Στις παραμονές των Χριστουγέννων οι γυναίκες συγύριζαν το σπιτικό τους. Έφτιαχναν τα χρηστοψώματα σχηματίζοντας, κατά την παράδοση, αρνάκια και κατσικάκια.

Έτσι τότε κι η Μήτραινα, αφού έκανε και κείνη τη σχετική ετοιμασία καρτερούσε το δειλινό της παραμονής, τον άνδρα της νάρθει απ' τα μεταλλεία του Λαυρίου όπως της είχε παραγγείλει, ότι εκείνος θα σφάξει το δικό τους γουρούνι. Ήταν ξηνητεμένος από το καλοκαίρι και περίμενε η καημένη τον ερχομό του.

Ο ήλιος κάθισε στη ράχη του βουνού, κι ο

φαμελίτης ακόμα νάρθει.

Τα σπαρακτικά σκουξίματα των θρεφταριών του χωριού που σαν τους έβαζαν το μαχαίρι στο λαιμό ξεσήκωναν τις γειτονιές, στάματησαν, γιατί σφάχτηκαν όλα. Απογοητευμένη για την αργοπορία του άνδρα της η Μήτραινα έβγαινε στο σύρραχο κι αγνάντευε ως πέρα τη στράτα, απ' τα Κούτσουρα μέχρι τις Ντραμπάλες, αλλά κείνος δε φαινόταν πουθενά.

Απελπισμένη σαν σκοτίδιασε, μπήκε στο κατώι, πήρε τον μαστραπά π' κρεμόταν πλάι στο θαρέλι και γεμίζοντάς τον από κείνο το γλυκόπιτο κρασί, το κατέβασε. Επειδή είχε παγώσει μέσα - έξω που πήγαινε, ήταν και λίγο κουρασμένη, τράβηξε καναδιό ακόμα. Ζαλίστηκε κι ακούμπησε απάνω σ' ένα σακι φασλόφλα πούχε για τις γίδες να συνέρθει λίγο. Εκεί την πήρε ο ύπνος. Καμιά φορά σαν ξύπνησε ντραλισμένη, κι όπως ήταν σκουτάδι ανασηκώθηκε λιγάκι, άπλωσε το χέρι της κι ακούμπησε απάνω στο γουρούνι. Το χέρι της ζεστάθηκε και μεθυσμένη όπως ήτανε μεταξύ ύπνου και ξύπνιου, φώναξε: Αξούργους ήρθης Μήτρουμ; Νομίζοντας ότι δίπλα της ήτανε ο άνδρας της. Σε λίγο πούρθε ο Μήτρος, έσφαξε και τη θρήκε μεθυσμένη στο κατώι. Το πρωί σφάξανε κι αυτοί το χοιρινό. έδωσαν και σε μένα τη φούσκα του, να την κάμω τόπι να παίζω και τώρα τους θυμάμαι.

Καλά Χριστούγεννα.

ΕΘΝΙΚΕΣ ΩΡΕΣ ΜΙΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΠΡΙΝ 40 ΧΡΟΝΙΑ (ΈΑνοιξη 1943)

Κείνη την άνοιξη δυο μεγάλες δυνάμεις — αδάμαστα θηρία — έκαναν μια προσπάθεια, μ' ευγενική άμιλλα μεταξύ τους, για το ποιά από τις δυο θα δώσει περισσότερα, για να βοηθήσει την πατρίδα μας και το λαό της ν' αντέξει να ζήσει και να λευτερωθεί απ' τη βαθιά νάρκη της πείνας και τις δίκρονες φασιστικής κατοχής. Η μια δύναμη ήταν η μάνα μας γη, με τη φοβερή βλάστηση και παραγωγή και η άλλη, η Εθνική μας Αντίσταση, με τις πολυάνθρωπες οργανώσεις της, που ξεφύτρωναν κείνη την άνοιξη σ' όλες τις πόλεις και τα χωριά.

Με τις αλληπάλληλες νίκες τους οι αντάρτες

ανάγκασαν τους Ιταλούς καταχτητές να μαζευτούν στις πόλεις και στους συγκοινωνιακούς κόμβους, αφήνοντας την ύπαιθρο λεύτερη στους αντάρτες.

Στην ιδιαίτερη πατρίδα μας, τη Ρούμελη, οι Ιταλοί περισσότερο για λόγους εντυπωσιασμού και λιγότερο ουσίας, θέλησαν να κάνουν μια εκστρατεία γύρω, στο χωριό μας και στα διπλανά βουνά: Γκιώνα, Οίτη, Βαρδούσια.

Οι οργανώσεις της Εθνικής Αντίστασης έμαθαν πολύ νωρίς το σχέδιό τους και το έστειλαν στους αντάρτες. Εκείνοι, με τη σειρά τους, κινητοποίησαν τον πληθυσμό και τις εφεδρικές ομάδες των χωριών της Λοκρίδας και της Παρνασσίδας. Μαζεύτηκαν, λοιπόν, στο δικό μας χωριό. Και τι δεν έβλεπε κείνο τον καιρό στο χωριό μας: Παπάδες, πολίτες, χωριάτες με γένια

και ξυρισμένους, νέους γέρους, παιδιά, σωστή ανθρωπλημύρα. Έπηξε η Κουκουβίστα ολόκληρη από κόσμο.

Ένα πρωί, γύρω στις 8, στη ρίζα του πλάτανου, που είναι στην πλατεία, καθότανε και κουβέντιαζε η εφεδρική ομάδα ανταρτών της Μαριολάτας, με αρχηγό της έναν 60χρονο παρτιζάνο, το μπάμπια Λιά Μακρυνιώτη. Τριγύρω, κάτω από τα δέντρα, που είχε τότε η πλατεία μας, ξεκουράζονταν και κουβέντιαζαν διάφορες άλλες ομάδες ανταρτών.

Κάποια στιγμή, από τα προβολεία μαγαζιά πρόβαλε σιγά - σιγά, όπως συνήθιζε, ο αρχηγός των ανταρτών, ο Άρης. Έριξε μια ματιά γύρω στην πλατεία και το αετίσιο βλέμμα του έπεσε πάνω στ' άσπρα μαλλιά του 60χρονου παρτιζάνου της Μαριολάτας. Τράβηξε ίσια στον πλάτανο. Μόλις τον είδαν οι αντάρτες, πετάχτηκαν όρθιοι. Τους καλημέρισε, τους είπε να καθήσουν και απευθύνθηκε στον μπάμπια Λιά:

- Πόσο χρονών είσαι, γέροντα;
- Εξήντα, συναγωνιστή καπετάνιο!
- Να τα εκατοστήσεις!
- Ευχαριστώ.

— Σε τρώει ο μπάμπια Γιώργης, απ' την Καρδίτσα, με τα 72 του, αλλά και τα 60 σε τιμούν αφάνταστα! Τι σ' έκανε ν' αφήσεις τα παιδιά σου, τ' αγγόνια σου, το σπίτι σου και να 'ρθεις εδώ πάνω μαζί μας, να ριψοκινδυνεύεις κι εσύ κι η φαμελιά σου;

— Τι μ' έκανε! Η σκλαβιά πούναι βαριά και αυτό που άρχισε να γίνεται εδώ πάνω, ο καινούριος τρόπος ζωής, καπετάνιο μου. Αυτό μ' άρπαξε κι εμένα στα φτερά του, με ξεσήκωσε να πάρω μέρος σ' αυτό το πανηγύρι.

— Καλά, και πού την είδες εσύ την καινούρια ζωή;

— Που την είδα; Τούτο το ξεσήκωμα, τούτη η πειθαρχία, τούτη η αυτοθυσία και η κοσμοχालασία, τι άλλο προμηνύει; Μπορεί κανένας, μπορεί καμιά δύναμη στον κόσμο να κρατήσει τη γη να μην ανθίσει; Ασφαλώς όχι. Ε, άλλο τόσο δεν θα μπορέσει κανένας να σταματήσει την καινούρια ζωή που μας έρχεται.

— Υπερβολές!

— Όχι, καπετάνιε, καθόλου! Όσα χιόνια, κρύα, πάγους και αν κάνουν ο Μάρτης κι ο Απρίλης, μπορεί κι ο Μάης, θα 'ρθει όμως ο Ιούνιος και ο Ιούλιος και η γή μας θ' ανθίσει και θα καρπίσει!

— Σα νά 'χεις δίκιο, συναγωνιστή. Κάπως έτσι πρέπει νά 'ναι τα πράγματα. Θα πρέπει όλοι

μας, όπως εσύ, να βοηθήσουμε, ώστε η γή μας ν' ανθίσει στην κανονική της εποχή.

Συμφώνησαν όλοι, πως κάπως έτσι πρέπει νά γίνει, χαιρετήθηκαν και σκόρπισαν πάλι κάτω απ' τα δέντρα εκεί που είχαν ακουμπήσει τον οπλισμό τους.

ΣΤΗΝ ΕΞΟΡΙΑ

Του ΚΩΣΤΑ ΒΑΡΝΑΛΗ

Μας τα σιδεροδέσανε τα χέρια
και μας κλείσαν ολούθε μαλιχέρια.

Μας μετρήσανε, κάπου εξηνταριά,
και μας ζυγιάσαν την ψυχή — βαριά!

Μουδιάσανε σφικτόδετα καιρό
χέρι δεξί με χέρι αριστερό.

Μουδιασμένο και τ' άλλο μας, που εκράτει
βαλίτσα ή δέμα για τον Άη-Στράτη.

Κατάχαμ' Αρετή, Μυαλό και Νιάτα!
Τον κάλλιον ο χειρότερος επάτα...

Τυχερέ, κείνο τ' άθλιο δειλινό
σε δέσαν με το Δάσκαλο Γληνό.

Μεγάλα μάτι' αστρεφτερά, σπητός
κι ατάραγος πάνου απ' τη Μοίρ' αφτός,
κοιτούσε την ερχόμενη ευδία.

Συ νεβρικός από την απδία.

Μαζί μας, τελευταίοι, με το θαπόρι
πρεζάκηδες, αλάνια, λαθρεμπόροι.

Ξεπίτπδες για να φανεί, πως ίσια
λογιούνται η Λεφτεριά και τα χασίσια.

Μα το καλογεράκι απ' τ' Αγιονόρος,
που πέταξε τα ράσα, ο θεοφόρος,

και το πιάσανε νύχτα στην Ομόνοια,
ξουρισμένα μουστάκια και σαγόνια,

μαζί μας δεν το δέσανε.

Βλακεία να πομπέψουν πατρίδα και θρησκεία!

Έτσι μας εφορτώσαν στο θαπόρι,
τους πατριώτες οι πατριδεμπόροι.

Εξορία στο Λαό, χέρια δεμένα,
για να ρθει ο Εξορισμένος απ' τα ξένα,

να χωρίσει το Έθνος και να βάλει
τη μια μεριά να πολεμάει την άλλη.



**νεα
γενια**

ΕΠΙΤΥΧΙΕΣ ΝΕΩΝ

Η ΕΥΘΥΜΙΑ Γ. ΧΑΣΙΑΚΟΥ, πήρε το πτυχίο της Ανωτάτης Βιομηχανικής Σχολής Θεσσαλονίκης, δίνοντας τον καθιερωμένο όρκο.

Της ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

Ο ΓΙΩΡΓΟΣ Π. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ (Καραγιώργος) πέτυχε στη Σχολή Τεχνητών Υπαξιωματικών Αεροπορίας.

Του ευχόμαστε καλή πρόοδο.

ΣΤΗΛΗ ΓΝΩΡΙΜΙΑΣ

Τα γραμμένα στο Σύνδεσμο μέλη της περιοχής Αττικής φτάνουν τον αριθμό 400 περίπου. Αν ληφθεί υπ' όψη ότι πίσω απ' αυτά υπάρχουν άλλα 3-4 άτομα (η οικογένειά τους), εύκολα γίνεται αντιληπτό ότι περνάμε τους χίλιους και πάνω. Είναι λοιπόν φυσικό να μη γνωρίζουμε όλοι και να αγνοούμε τις ασχολίες κυρίως των νέων παιδιών. Υπάρχουν πάρα πολλοί ελεύθεροι επαγγελματίες, βιοτέχνες, τεχνίτες, επιστήμονες κλπ. που θα ήταν δυνατόν να χρησιμοποιηθούν για τις ανάγκες των μελών μας και έτσι να υπάρξει μια αλληλογνωριμία και αλληλοβοήθεια. Π.χ.: Γιατί να χρησιμοποιήσει κανένας έναν άγνωστο πατωματζή και να μην πάρει ένα δικό μας Κουκουβιστιανό ή έναν υδραυλικό ή να ψωνίσει κανένας απ' τα καταστήματα που έχουν οι συγχωριανοί μας και οι φίλοι του χωριού μας.

Το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου μας ικανοποιώντας μια ανάγκη αλληλογνωριμίας επαγγελματικών ειδικοτήτων καθιερώνει τη στήλη γνωριμίας στην οποία θα δημοσιεύονται δωρεάν, τα στοιχεία που θα μας στείλουν. Καλεί λοιπόν όλους όσοι επιθυμούν να μας στείλουν την κάρτα τους με το ονοματεπώνυμο την ειδικότητα - διεύθυνση κλπ.

ΥΓΙΕΙΝΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ

α) Φωτισμός

Αυτό το ζήτημα όλος ο κόσμος το παραμελεί, γιατί δεν το καταλαβαίνει καλά - καλώς, έχει όμως πάρα πολύ σπουδαία σημασία, γιατί έχει σχέση με τα μάτια μας, που μας υπηρετούν σε όλη μας τη ζωή και μας κάνουν να αντιληφθούμε όλο τον κόσμο, που είναι τριγύρω μας. Χωρίς αυτά ούτε γράμματα μπορούμε να μάθουμε. Δεν υπάρχει, λοιπόν, καμιά αμφιβολία, ότι **πρέπει να τα προσέχουμε πολύ**. Ο κακός φωτισμός απαιτεί έναν κόπο υπερβολικό του ματιού. Και το πάρα πολύ φωθλάφτει πάλι, όπως και το λίγο. Το ένα γεννάει τη μυωπία, που θέλει να είναι πάρα πολύ κοντά τα διάφορα πράγματα, για να τα βλέπει το μάτι, το δε άλλο γεννάει την πρεσβυωπία, που θέλει να τοποθετήσει μακριά τα πράγματα, για να τα βλέπει.

Το φως πρέπει να είναι άφθονο και να μην πέφτει από όποιο κι όποιο μέρος. Πρέπει να έρχεται από τ' αριστερά, είτε είναι φυσικό φως της ημέρας, είτε τεχνητό, γιατί, όταν έρχεται από τα δεξιά ή από πίσω μόνο, κάνει ίσκιο το χέρι ή το σώμα στο χώρο που βλέπει το μάτι, όταν διαβάζουμε ή γράφουμε. Το θαμπό φως κουράζει κι αναγκάζει το μάτι να μισοκλείνει. Το φως που έρχεται από τ' αριστερά είναι το καλύτερο. Τη νύχτα, το φως, της λάμπας, του λυχναριού ή του ηλεκτρικού, πρέπει να είναι άφθονο, σταθερό (να μην είναι πότε περισσότερο και πότε λιγότερο και να έρχεται από τ' αριστερά ή από πάνω).

β) Θέρμανση.

Το δωμάτιο του ύπνου πρέπει να θερμαίνεται το χειμώνα με μια θερμάστρα, που θάνα τοποθετημένη στη μέση στο δωμάτιο, για να ακτινοβολεί η θερμότητα σ' όλα τα μέρη του δωματίου, με θερμοκρασία 18 έως 20 βαθμούς.

ΕΥΘ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
Συνταξιούχος Δάσκαλος

.....
ΣΦΡΑΓΙΔΕΣ ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ

ΝΙΚΟΣ ΕΥΘ. ΤΟΥΜΠΑΣ

Βερανζέρου 14 - ΟΜΟΝΟΙΑ - Τηλ. 52.39.450

ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΝ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΚΑΛΟΣΚΟΠΙΩΤΩΝ ΠΑΡΝΑΣΣΙΔΟΣ

Άρθρον 1ον
ΙΔΡΥΣΙΣ - ΕΠΩΝΥΜΙΑ - ΕΔΡΑ - ΣΚΟΠΟΣ

Το εν Αθήναις εδρεύον σωματεῖον υπό την επωνυμίαν «Σύνδεσμος Καλοσκοπιωτῶν Παρνασσίδος Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ», ιδρυθὲν νομοτύπως ἐν ἔτει 1961 καὶ ἀναγνωρισθὲν διὰ τῆς υπ' αριθ. 648)1962 αποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Αθηνῶν, διοικεῖται θάσει τοῦ ἐγκριθέντος Καταστατικοῦ αὐτοῦ.

Το Καταστατικόν τούτο τροποποιεῖται ὡς κάτωθι:

1. Ἰδρύεται Σύνδεσμος τῶν ἀπανταχοῦ ἐκ Καλοσκοπῆς Παρνασσίδος καταγομένων ὑπὸ την επωνυμίαν «Σύνδεσμος Καλοσκοπιωτῶν Παρνασσίδος Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ», με ἑδραν τὰς Αθήνας.

2. Σκοπὸς τοῦ Συνδέσμου εἶναι α) ἡ ἐκτέλεσις κοινωφελῶν καὶ καλλωπιστικῶν ἔργων ἐν γένει ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Κοινότητος τοῦ χωρίου Καλοσκοπῆ Παρνασσίδος, προαγόντων τὴν οἰκονομίαν, τὸν τουρισμόν καὶ τὴν υγιεινὴν, β) ἡ ἀνάπτυξις φιλικῶν δεσμῶν καὶ πνεύματος ἀλληλεγγύης μεταξὺ τῶν μελῶν καὶ ἡ ἀρωγὴ τοῦ Συλλόγου πρὸς τὰ ἐνδεῆ μέλη τοῦ καὶ τοὺς κατοικοῦς τοῦ χωρίου Καλοσκοπῆ.

Άρθρον 2ον
ΜΕΛΗ

1. Τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου διακρίνονται εἰς τακτικά καὶ ἐπίτιμα.

2. Τακτικά μέλη δύνανται νὰ εἶναι πάντες οἱ ἐκ τοῦ χωρίου Καλοσκοπῆ καταγόμενοι, οἱ συμπληρώσαντες τὸ 18ον ἔτος τῆς ἡλικίας τῶν, ἀνεξαρτήτως φύλλου, οἱ ἔχοντες συζύγους καταγομένους ἐκ τοῦ χωρίου Καλοσκοπῆ, ὡς καὶ αἱ σύζυγοι τῶν ἐκ τοῦ χωρίου Καλοσκοπῆ καταγομένων.

3. Επίτιμα μέλη ἀνακηρύσσονται παρὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τὰ προσεγγικῶτα ἐξαιρετικὰς υπηρεσίας διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τοῦ Συνδέσμου καὶ εἰς τὸ χωρίον Καλοσκοπῆ. Δωρηταὶ ἀνακηρύσσονται ὑπὸ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως οἱ εἰσφέροντες εἰς μετρητά ἢ εἰς εἶδος ἀξίας πλεόν των εἴκοσι χιλιάδων (20.000) δραχμῶν. Εὐεργετὰς δὲ οἱ εἰσφέροντες πλεόν των πενήντα ἕως ἑκατὸν χιλιάδων (50.000 - 100.000) δραχμῶν.

4. Τὰ τακτικά μέλη ἐγγράφονται τῇ αἰτήσει τῶν, κατόπιν αποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, καταβάλλουν δὲ δραχμὰς πενήντα (50) ὡς δικαίωμα εἰσφοράς, ἐφ' ἧς καὶ ἐτησίαν συνδρομὴν ἐκ δραχμῶν ἐξήκοντα (60).

5. Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν ἔχουν μόνον τὰ ταμειακῶς τακτοποιηθέντα τακτικά μέλη, τοῦ ἐκλέγεσθαι δὲ, τὰ ἔχοντα πλήρη ἰκανότητα πρὸς δικαιοπραξίαν. Τὰ ἐπίτιμα μέλη δύνανται νὰ μετέχουν εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν ἀνεῦ δικαίωματος ψήφου.

6. Μέλος τι δύναται ν' ἀποχωρήσῃ τοῦ Συλλόγου δι' ἐγγράφου δηλώσεώς του, ἀφού προηγουμένως καταβάλῃ τὰς οφειλομένας συνδρομὰς του.

7. Παν μέλος, τὸ ὁποῖον ἀντιδρᾷ εἰς τὰς ἐπιδιώξεις καὶ τοὺς σκοποὺς τοῦ σωματείου ἢ παρεμβάλλει προσκόμματα εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Γεν. Συνελεύσεως ἢ ἡ διαγωγὴ τοῦ ὁποσδήποτε εἶναι ἀσυμβίβαστος με τὴν αξιοπρέπειαν καὶ τὰ συμφέροντα τοῦ σωματείου, υπέχει πειθαρχικῆς ευθύνης καὶ ὑπόκειται εἰς πειθαρχικὰς κυρώσεις κατὰ τὰ κατωτέρω ὀριζόμενα.

Πειθαρχικαὶ ποιναὶ εἶναι:

1) Πρόστιμον μέχρι χιλίων (1.000) δραχμῶν δι' ἀπλοῦ πειθαρχικοῦ παραπτώματος.

2) Προσωρινὴ ἀποβολὴ μέχρις ἐνὸς ἔτους εἰάν συντρέχουν ἐπιβαρυντικὰ περιπτώσεις. Ἀμφότεραι αἱ ὡς ἄνω πειθαρχικαὶ ποιναὶ ἐπιβάλλονται ἀνεκλήτως ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, καὶ

3) Οριστικὴ ἀποβολή, ἐπιβαλλομένη συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 88 τοῦ Α.Κ.

Εἰς ἀπάσας τὰς ἄνω περιπτώσεις τὸ πειθαρχικὸς διωκόμενον μέλος δέον νὰ καλεῖται ὑπὸ τοῦ Δ.Σ. τῆς ἀπολογίας ἐντὸς τασσομένης εὐλόγου προθεσμίας. Εἰάν δὲν υποβληθῇ ἀπολογία τὸ Δ.Σ. ἀποφαίνεται καὶ ἀνεῦ αὐτῆς, εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ὀριστικῆς ἀποβολῆς δύναται νὰ ἀσκηθῇ ὡς κατὰ τὸ ἀρθρον 88 τοῦ Α.Κ. προσφυγή.

Άρθρον 3ον

ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

1. Ο Σύνδεσμος διοικεῖται ὑπὸ 7μελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκλεγομένου ἐκ τῶν μελῶν τοῦ ἀνά διετίαν, τὸ πρῶτον 15ήμερον τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου παρὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἐν μυστικῇ διὰ ψηφοδελτίων ψηφοφορίᾳ. Τούτο ἀπαρτίζεται ἐκ τοῦ Προέδρου, τοῦ Ἀντιπροέδρου, τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως, τοῦ Ταμίου καὶ τριῶν (3) Συμβούλων.

2. Τακτικά μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἶναι οἱ ἐπτά πρῶτοι κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας, μετὰ αὐτοῦς δὲ δύο ἀναπληρωματικά. Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας, ἀποφασίζει ὁ κλήρος. Προκειμένου περὶ ἀρχαιρεσιῶν, ἡ Γεν. Συνέλευσις ἐκλέγει δι' ἀνατάσεως τῆς χειρὸς τριμελὴ ἐπιτροπὴν ὡς Εφορευτικὴν, ἥτις ἐπιμελεῖται τὴν διενέργειαν τῶν ἀρχαιρεσιῶν τοῦ τότε Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς Εξελεγκτικῆς Επιτροπῆς τοῦ Συνδέσμου. Ἡ διαλογὴ τῶν ψηφοδελτίων, μετὰ τὸ πέραν τῆς ψηφοφορίας, γίνεται ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν υποψηφίων, ὡς καὶ ἐτέρων μελῶν καὶ διὰ πρακτικοῦ τῆς ἡ Εφορευτικῆς Επιτροπῆς ἀνακηρύσσει τοὺς ἐκλεγμένους κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας, διὰ μὲν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐπτά (7) τακτικά μέλη καὶ δύο (2) ἀναπληρωματικά, διὰ δὲ τὴν Εξελεγκτικὴν Επιτροπὴν τρία (3) τακτικά καὶ ἐν (1) ἀναπληρωματικόν. Ἡ ψηφοφορία διεξάγεται διὰ τῶν συνταχθέντων μερίμνη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, θάσει τῶν υποβληθεῖσων υποψηφιο-

τήτων, δελτίων ψηφοφορίας (ψηφοδέλτια), άτινα θα περιέχωσι τουλάχιστον εννέα (9) υποψηφίους διά το Δ.Σ. και τέσσαρας (4) διά την Ε.Ε.

3α) Τα ούτω εκλεγέντα μέλη υποχρεούνται όπως εντός 10ημέρου μετά την εκλογήν των συνέλευσις διά την εκλογήν ως σώμα, διά μυστικής ψηφοφορίας. Αποκλείεται της Διοικήσεως μέλος του Συνδέσμου στερηθέν αυτοδικαίως ή κατόπιν δικαστικής αποφάσεως των πολιτικών αυτού δικαιωμάτων και εφ' όσον χρόνον διαρκεί η στέρησις.

3β) Μέλος του Δ.Σ. απουσιάζον αδικαιολογήτως πλέον των τριών κατά σειράν συνεδριάσεων ή καθυστερητικών καταβολών των εισφορών του πλέον των τριών μηνών, αντικαθίσταται μερίμνη του Προέδρου υπό του κατά σειράν επιλαχόντος συμβούλου.

Ομοία αντικατάστασις χωρεί εις την περίπτωσιν μέλος δεν συμμορφούται προς τας αποφάσεις της Γεν. Συνελεύσεως και του Δ.Σ. ή γίνεται αίτιον ζημίας ή θικής ή υλικής εις θάρος του Σωματείου.

4. Το Διοικητικόν Συμβούλιον διοικεί τον Σύνδεσμον, συγκαλεί τας τακτικές και εκτάκτους Γενικάς Συνελεύσεις, διαχειρίζεται την περιουσίαν του Συλλόγου, συντάσσει και υποβάλλει εις την τακτικήν Γενικήν Συνέλευσιν τον απολογισμόν και προϋπολογισμόν.

6. Το Διοικητικόν Συμβούλιον συνέρχεται καλούμενον εγγράφως υπό του Προέδρου. Ευρίσκεται εν α παρτία παρόντων τεσσάρων (4) τουλάχιστον μελών του, των αποφάσεων λαμβανομένων κατά πλειοψηφίαν των παρόντων. Εν ισοψηφία, νικά η ψήφος του Προέδρου. Μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου μη προσελθόν εις τρεις συνεχείς συνεδριάσεις, αδικαιολογήτως, κηρύσσεται έκπτωτον δι' αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου, αναπληρούμενον διά του πρώτου επιλαχόντος.

7. Ο Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου εκπροσωπεί τον Σύνδεσμον εξωδίκως και ενώπιον των Δικαστικών και λοιπών Αρχών, συγκαλεί το Διοικητικόν Συμβούλιον, προεδρεύει των Γενικών Συνελεύσεων, πλην των ζητημάτων λογοδοσίας, εμπιστοσύνης και αρχαιρεσιών, οπότε προεδρεύει μέλος του Συνδέσμου εκλεγόμενον υπό της Γεν. Συνελεύσεως, υπογράφει μετά του Γενικού Γραμματέως τα πρακτικά και λοιπά έγγραφα, τα χρηματικά εντάλματα και γενικώς μεριμνά διά την προώθησιν των ζητημάτων του Συνδέσμου.

8. Ο Γενικός Γραμματέας τηρεί το Μητρώον του Συνδέσμου και ενημερώνει τούτο, εν συνεργασία μετά του Ταμίου, όσον αφορά τας καταβαλλομένας συνδρομάς των μελών, συντάσσει τα πρακτικά συνεδριάσεως του Δ.Σ., υπογράφων μετά του Προέδρου παν έγγραφον. Τηρεί το Αρχείον του Συνδέσμου και εκδίδει τα χρηματικά εντάλματα προς τον Ταμίαν υπογεγραμμένα παρά του Προέδρου και αυτού. Άπασαι αι δαπάναι του Συνδέσμου δέον να έχωσιν τύχει προηγουμένως της εγγρίσεως του Διοικητικού Συμβουλίου.

9. Ο Ταμίας επιμελείται της χρηματικής περιουσίας του Συνδέσμου, εισπράττει διά διπλοτύπων αποδείξεων τα δικαιώματα εγγραφής και τας λοιπάς συνδρομάς των μελών, ως και παν εν γένει έσοδον, υπογράφων ταύτας μετά του Προέδρου. Ενεργεί τας πληρωμάς δι' ενταλμάτων υπογεγραμμένων υπό του Προέδρου και του Γενικού Γραμματέως, τηρεί το βιβλίον Ταμείου και προβαίνει εις καταθέσεις παρ' αναγνωρισμέναις τραπεζαίς διά το πέραν των 500 δραχμών πέραν επ' ονόματι του Συνδέσμου.

10. Τον Πρόεδρον απόντα ή κωλυόμενον προσωρινώς αναπληροί ο Αντιπρόεδρος. Τον Αντιπρόεδρον. Τον Γενικό Γραμματέα και Ταμίαν ωσαύτως απόντος ή κωλυομένους προσωρινώς αναπληροί εν εκ των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, οριζόμενον υπιού τουτου.

Άρθρον 4ον

ΠΟΡΟΙ — ΔΑΠΑΝΑΙ

1. Οι πόροι του Συνδέσμου είναι: Το δικαίωμα εγγραφής και οι συνδρομαί των μελών, οι τόκοι των κεφαλαίων, αι δωρεαί, αι κληροδοσίαι αι κληρονομία και πάν έσοδον νομίμως περιερχόμενον εις τον Σύνδεσμον, ως επίσης και τα έσοδα εκ διαφόρων ψυχγωγικών εκδηλώσεων.

2. Πάσα δαπάνη ενεργείται δι' αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου, συμφώνως τω Καταστατικώ.

3. Αναλήψεις χρημάτων παρά των Τραπεζών θα γίνωνται κατόπιν αποφάσεως του Διοικητικού Συμβουλίου, δι' επιταγής υπογεγραφομένης υπό του Προέδρου και του Γενικού Γραμματέως.

Άρθρον 5ον

ΓΕΝΙΚΑΙ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΙΣ

1. Τα τακτικά μέλη του Συνδέσμου καλούνται υπό του Διοικητικού Συμβουλίου εις τακτικήν Γενικήν Συνέλευσιν κατ' έτος και εντός του πρώτου 15ημέρου του μηνός Ιανουαρίου. Εις εκτάκτους καλούνται οσάκις κρίνει τούτο αναγκαίον το Διοικητικόν Συμβούλιον ή ζητήση το 1)5 τουλάχιστον των εκπληρωσάντων τας υποχρεώσεις των τακτικών μελών, δι' εγγράφου αιτήσεως των προς το Διοικητικόν Συμβούλιον. Εις την περίπτωση ταύτην το Διοικητικόν Συμβούλιον επί ποινή εκπτώσεως του συγκαλεί την Γενικήν Συνέλευσιν το πολύ ενός μηνός από της υποβολής της αιτήσεως.

2. Τα μέλη καλούνται προ 15 τουλάχιστον ημερών δι' ε γ γ ρ ά φ ω ν ατομικών προσκλήσεων, εις τας οποίας δέον να καθορίζεται ο τόπος, η ημέρα και η ώρα της συνεδριάσεως, τα συζητηταία θέματα, εάν η καλουμένη Συνέλευσιν είναι η πρώτη ή η δευτέρα και ο διά την απαρτίαν απαιτούμενος αριθμός των μελών.

4. Η κατά το άρθρον 3 εκλεγόμενη ανά διетίαν Ε-ξελεγκτική Επιτροπή προβαίνει εις το τέλος εκάστου

έτους εις τον έλεγchon της διαχειρήσεως και των πεπραγμένων του Δ.Σ. του λήγοντος έτους και υποβάλλει εις την κατά μήνα Ιανουάριον εκάστου έτους συγκαλουμένην Γενικήν Συνέλευσιν έκθεσιν περί τούτων προς έγκρισιν υπό της Γενικής Συνελεύσεως και απάλλαγήν ή ού του Δ.Σ. Τα μέλη της Ε. Επιτροπής δεν πρέπει να έχωσι συγγένειαν μέχρι πρώτου θαυμού εξ αίματος μετά των μελών του Δ.Σ. Η εξελεγκτική Επιτροπή έχει το δικαίωμα, είτε αυτεπαγγέλτως, είτε τη αιτήσει των μελών του συνδέσμου να ενεργή οποτεδήποτε έλεγchon επί της εν γένει διαχειρήσεως του συνδέσμου και να καλή, οσάκις κρίνει τούτο αναγκαίον, κοινήν συνεδρίασιν Διοικητικού Συμβουλίου και Εποπτικού τοιούτου προς συζήτησιν θεμάτων ιδιαιτούσης φύσεως. Της κοινής ταύτης συνεδριάσεως ως προεδρεύει ο Πρόεδρος της Εξελεγκτικής Επιτροπής, το δε σχετικόν πρακτικόν καταχωρείται μερίμνη του Γενικού Γραμματέως εις το βιβλίον των Πρακτικών του Δ.Σ.

5. Η Γενική Συνέλευσις ευρίσκεται εν απαρτία εάν είναι παρόν το ήμισυ τουλάχιστον των εχόντων δικαίωμα ψήφου μελών. Μη γενομένης απαρτίας κατά την πρώτην Συνέλευσιν, συγκαλείται νέα με τα αυτά θέματα εντός το πολύ δέκα ημερών, ήτις είναι απαρτία οσαδήποτε μέλη και αν είναι παρόντα.

6. Αι αποφάσεις της Γενικής Συνελεύσεως λαμβάνονται κατ' απόλυτον πλειοψηφίαν των παρόντων και επί θεμάτων μόνον εκ των αναγεγραμμένων εν τη προκήψει. Πάσα ψηφοφορία αφορώσα αρχαιρεσίας, ζητήματα εμπιστοσύνης, λογοδοσίας και προσωπικά, είναι άκυρος εάν δεν είναι μυστική διά ψηφοδελτίων. Επί άλλων θεμάτων δύναται να γίνη και δι' ανατάσεως δι' ονομαστικής κλήσεως, ουδέποτε όμως διά βοής.

7. Τακτικόν μέλος δύναται να αντιπροσωπευθή εν τη Γεν. Συνελεύσει υπό του ετέρου τακτικού μέλους διά πληρεξουσίου ή εξουσιοδοτικής επιστολής. Ο ούτω αντιπρόσωπος έχει όλα τα δικαιώματα του αντιπροσωπευομένου. Δεν δύναται όμως τακτικόν μέλος ν' αντιπροσωπεύση πλείονα των δύο τακτικών μελών.

8. Παν τακτικόν μέλος, επιθυμούν να υποβάλη υποψηφιότητα, δέον να δηλώσει τούτο εγγράφως τουλάχιστον

πέντε (5) ημέρας προ της Συνελεύσεως εις τον Γενικόν Γραμματέα.

Άρθρον 6ον

ΔΙΑΛΥΣΙΣ — ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΙΣ ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟΥ

1. Η διάλυσις του Συνδέσμου και η τροποποίησις του Καταστατικού αποφασίζονται διά πλειοψηφίας των τριών τετάρτων των παρόντων μελών, εν Γενική Συνελεύσει συγκαλουμένη ειδικώς προς τούτο και εν τη οποία απαραίτητως απαιτείται η παρουσία των 2/3 του συνόλου των τακτικών μελών.

2. Εν περιπτώσει διαλύσεως του Συνδέσμου το Διοικητικόν Συμβούλιον επιμελείται της εκκαθαρίσεως. Η εξουσία του Δ.Σ. επέχοντος θέσιν εκκαθαριστού, περιορίζεται εις ότι αφορά μόνον τας ανάγκας της εκκαθαρίσεως.

3. Το υπόλοιπον της περιουσίας, μετά την εκκαθάρισιν, περιέχεται εις τον Ιερόν Ναόν «ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ» του χωρίου Καλοσκοπή.

Άρθρον 7ον

ΓΕΝΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Το σωματείον φέρει κυκλικήν σφραγίδα με τας λέξεις: Σύνδεσμος Καλοσκοπιωτών Παρνασσίδος Η ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ».

2. Ο Σύνδεσμος εορτάζει την εορτήν της Αγίας Τριάδος υποχρεωτικώς εις το Ναΐδιον ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ του χωρίου Καλοσκοπή.

3. Παν θέμα μη προβλεπόμενον υπό του καταστατικού και των Νόμων, ρυθμίζεται δι' αποφάσεως της Γενικής Συνελεύσεως.

Το παρόν Καταστατικόν εξ άρθρων επτά (7), ως ετροποποιήθη ανεγνώσθη κατ' άρθρον και εψηφίσθη υπό της προς τούτο συγκληθείσης Γενικής Συνελεύσεως της 5.12.1971 εν Αθήναις και υπεγράφη νομίμως.

Εν Αθήναις τη 17η Δεκεμβρίου 1971

Ο Πρόεδρος της Γ.Σ.

Ο Γραμματεύς

ΑΙ-ΔΗΜΗΤΡΗΣ

Βοηθάει Αγιάνης και Σταυρός,
γιομίζει αμπάρι και ληνός(*)
κι Αι-Δημήτρης αν βοηθήσει,
το κελάρι θα γιομίζει.

Τώρα μυρίζουν οι μουστιές,
κυδώνια, μουσταλευριές
και μοσκοβολάει το σπίτι,
Αι-Δημήτρη μυροβλήτη.

Τώρα π' ανοίξαν τα σκολειά

για να σπουδάσουν τα παιδιά,
δώσε προκοπή και νιότη,
Αι-Δημήτρη στρατιώτη.

Και το χειμώνα τον κακό
κάν' τον νά 'ρθει με γλυκό.
Σου δοξάζουμε τη χάρη,
Αι-Δημήτρη καθαλάρη!

Β. ΡΩΤΑΣ

(Από την Αυγούλα)

(*) Ο ληνός είναι το πατητήρι των σταφυλιών

≡ ΣΤΙΣ ΜΕΡΕΣ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΑΝ ≡



ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ:

Ο Γιώργος και η Δήμητρα Ποδάρα απέκτησαν κόρη. Τους ευχόμαστε να τους ζήσει χαρούμενη κι' ευτυχισμένη.

ΘΑΝΑΤΟΙ

Στους μήνες που πέρασαν εγκατέλειψαν τα εγκόσμια οι:

— ΓΙΑΝΝΗΣ Κ. ΧΑΜΗΛΟΣ (Χαμπλοκώστας) σε ηλικία 90 χρονών, πέθανε στις 12.10. 1983 στη Λαμία και κηδεύτηκε στο χωριό. Ο μπαρμπα - Γιάννης έφυγε απ' τη ζωή αφήνοντας πίσω του επτά παιδιά και πολλά εγγόνια. Έφυγε ευχαριστημένος γιατί είδε τα παιδιά του να προκόβουν στον επαγγελματικό τομέα και γιατί του συμπαραστάθηκαν και οι νύφες και οι γαμπροί του που τον περιέβαλαν με αγάπη και στοργή. Ο μπαρμπα-Γιάννης ήταν γραφικός τύπος καλωσυνάτος και ευχάριστος στις συντροφίες του. Κάποτε στα παλιά χρόνια τον θυμούμαστε που έπαιζε κλαρίνο και τον συνόδευε ο αδελφός του Μήτσος με τυνταούλι. Ήταν άκακος ο μπαρμπα - Γιάννης. Ας είναι ελαφρό το χώμα της Κουκουβίστας που τον σκέπασε.

— Ο ΓΙΑΝΝΗΣ Ν. ΚΟΛΛΥΡΗΣ σε ηλικία 75 χρονών, πέθανε στον Πειραιά και μεταφέρθηκε στο χωριό. Τον μπαρμπα-Γιάννη τον έφαγε ο πόνος του αδικοχαμένου γιού του, αξέχαστου ΤΑΚΗ.

— Η ΜΑΡΙΑ Χ. ΜΑΤΘΑΙΟΥ, το γένος Κώστα Βλάχου (Τσιρώνη) σε ηλικία 60 χρονών Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύθηκε στο χωριό μέσα σε γενικό πένθος. Η Μαρία υπήρξε ένας αθόρυβος άνθρωπος, καλόκαρδος, εργατικός

και έντιμος. Μορφή καλωσυνάτη και αγαθή.

— Ο ΘΥΜΙΟΣ Λ. ΑΧΛΑΔΑΣ, σε ηλικία 70 χρόνων. Πέθανε απρόοπτα στις 26.7.83 ενώ παραθέριζε στα Καμμένα Βούρλα και κηδεύτηκε στο νεκροταφείο Νεάπολης Πειραιά, μεταξύ πλήθους συγγενών και φίλων.

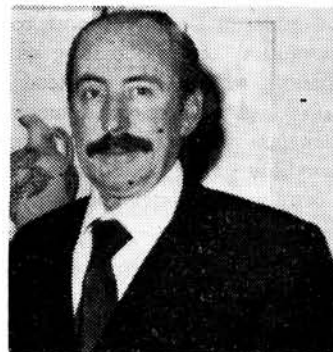
Στους οικείους των, το Διοικητικό Συμβούλιο του Συνδέσμου μας εκφράζει τα θερμά του συλλυπητήρια.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΑΝΔΡΕΑ ΤΣΙΡΩΝΗ. Πέθανε στην Αθήνα σε ηλικία 96 χρόνων, την 1.12.83 και θάφτηκε στο χωριό.

Σε βαθειά γηρατειά —93 χρονών— πέθανε στις 5.12.83 και κηδεύτηκε στο χωριό η Βαγγελιά Π. Χαμηλού.

ΘΟΔΩΡΟΣ ΡΟΔΑΝΟΣ: Πέθανε στη Δράμα τον περασμένο Μάρτη σε ηλικία 53 χρόνων.

Ο Θοδωράκης — όπως τον λέγαμε εμείς τότε — ήρθε στο χωριό μας με την οικογένειά του, από τη Δράμα, κυνηγημένος από τους Γερμανοβουλγάρους φασίστες το 1941 και παρέμεινε μέχρι την απελευθέρωση. Εμείς οι μεγαλύτεροι τότε, τον είχαμε στη συντροφιά μας το χαϊδεμένο παιδί γιατί ήταν πλημμυρισμένο με προθυμία,



υπακοή και καλωσύνη όπως και όλη του η οικογένεια. Ζήσαμε μαζί τα πιο δύσκολα χρόνια και οι αναμνήσεις είναι συγκινητικές.

Χάθηκε πρόωρα όμως κι αυτό μας γεμίζει λύπη και συγκίνηση.

Τη γυναίκα του, τα παιδιά του και τ' αδέρφια του, Αλέκο, Νίτσα και Κατίνα συλλυπούμαστε θερμά. Ας είναι ελαφρό το χώμα της ιδιαίτερης πατρίδας σου που σε σκέπασε αξέχαστε φίλε Θόδωρε. Αιώνια σου η μνήμη.

Αναμνήσεις ενός γέροντα απ' τα παλιά

ΜΙΑ ΜΑΚΡΙΝΗ ΕΚΣΤΡΑΤΙΑ ΜΕ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΚΑΙ ΚΟΥΚΟΥΒΙΣΤΙΑΝΩΝ

Του ΓΙΑΝΝΗ ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ-ΠΡΑΝΤΖΑ

Γ'

(Συνέχεια από το προηγούμενο)

ΜΑΧΕΣ ΣΤΗΝ ΟΥΚΡΑΝΙΑ

Την δέκατη μέρα ήλθε η διαταγή να φύγει και ο δικός μας λόχος. Μας ανέβασαν σ' ένα φορτηγό τραίνο και αναχωρήσαμε προς βοράν.

Το ταξίδι μας κράτησε περίπου 10 ώρες. Διασχίζοντας συνεχώς έναν απέραντο παγωμένο και αφιλόξενο κάμπο, φθάσαμε σ' έναν μικρό σταθμό, όπου και αποβιβασθήκαμε. Καθώς μας είπαν, θρискόμασταν στην καρδιά τού Ουκρανικού κάμπου. Χιόνι είχε λιγοστό, το κρύο όμως και η παγωνιά ήταν κάτι ασυνήθιστο για μας. Στα αυτιά μας έφτανε από μακριά η απόληχος από λιανοτούφεκο και κάπου - κάπου ακουγόταν και η έκρηξη κάποιας οβίδας πυροβολικού. Ο λοχαγός μας, αφού μας συγκέντρωσε, για πρώτη φορά θέλησε να μας μιλήσει. Η ιεραρχία στο στράτευμα σε τέτοιες πολεμικές στιγμές, χάνει παντελώς την αξία της και όλοι βλέπονται απλώς σαν συνάδελφοι, που ο ένας θέλει τη βοήθεια του άλλου. Χωρίς τόνο στην φωνή του και με φανερά τα αισθήματα ανθρώπου που τάχει χαμένα, μας είπε: Παιδιά από αυτή τη στιγμή θρискόμαστε στο μέτωπο των επιχειρήσεων. Ίσως σήμερα, ίσως αύριο θα έχει και ο δικός μας λόχος συγκρούσεις. Θέλω να προσέχετε, για να πάμε ζωντανοί πίσω στην Ελλάδα. Ο ένας να βοηθάει τον άλλον, ο διπλάνος σου να είναι η μάνα σου, ο πατέρας σου, η αδελφή σου. Μην αφήσετε πίσω σας κανέναν τραυματία συνάδελφό σας και φύγετε. Μόνο για νίκη κατά του εχθρού δεν μας μίλησε, όπως συνήθως λέγεται σέ τέτοιες περιπτώσεις. Τα λόγια του μας περιέλουσαν με κρύο ιδρώτα, παρ' όλη την παγωνιά που επικρατούσε. Συνταγμένος ο λόχος εγκατέλειψε το Σιδηροδρομικό σταθμό και θαδίζοντας προς βοράν μες στο παγωμένο τοπίο, μετά από μια ώρα πορεία, πιάσαμε θέσεις μάχης. Αμέσως αρχίσαμε να σκάθουμε χαρακώματα και να τοποθετούμε σκοπιές. Θα κάνω μιά μικρή περιγραφή του τοπίου, όπου θρискόμασταν. Ο ουκρανικός κάμπος έχει τά ίδια χαρακτηριστικά ενός ωκεανού. Ό,τι αντικρύζει ένας ναυτικός, από το κατάστρωμα του καραβιού που ταξιδεύει στον ωκεανό, το ίδιο και εμείς στον ουκρανικό κάμπο. Ήταν αδύνατο να δώσεις προσανατολισμό στο σκοπό, προς ποιά κατεύθυνση πρέπει να προσέχει, μην έλθει ο εχθρός. Εάν δεν έκανε κάτω στο χώμα το σχήμα της γωνίας ή ενός τόξου, για να τον οδηγούν προς τα πού πρέπει να φυλάει, σιγά - σιγά αποπροσανατολιζόταν

και αντί να φυλάει προς βορά, φύλαγε προς το νότο, πράγμα που δημιουργούσε τεράστιους κινδύνους, από τη μια να μας πιάσουν στα χέρια και από την άλλη να κτυπηθούμε από λάθος μεταξύ μας. Ο ορίζοντας έσθηνε μπροστά σου, χωρίς το βλέμα σου να σκοντάφτει πάνω σε ένα δένδρο, σ' ένα λόφο ή σ' ένα βουνό. Μια στεργιανή «θάλασσα» από κάμπο και ουρανό. Παρουσίαζε δε και το εξής φυσικό φαινόμενο: Από τις απογευματινές ώρες και μετά έπεφτε τόσο πυκνή ομίχλη, που ήταν αδύνατο να δείς το διπλάνο σου. Για να μη χαθούμε στην αλλαγή της σκοπιάς, τη νύχτα, κάναμε με τα χέρια μας αλυσίδα 100 μέτρων. Τοπίο παντελώς απρόσφορο για πόλεμο πεζικού στρατού.

Την δεύτερη μέρα, μια ομάδα του λόχου μας πήγε και ανατίναξε μια μεγάλη σε μήκος γέφυρα του σιδηροδρόμου, γιατί οι μπολσεβίκοι κινούσαν τα κανόνια τους πάνω σε ειδικά διασκευασμένα τεθωρακισμένα τραίνα. Κι εκεί που δεν το περίμενες, σου ερχόταν μια αμαξοστοιχία με 20 κανόνια, έριχνε καταγιστικά πυρά και αμέσως έβαζε όπισθεν στη μηχανή του και εξαφανιζόταν. Αυτός ο τρόπος μετακινήσεως των πυροβόλων τους ήταν τόσο αποτελεσματικός, που έκρινε και τη μάχη του ουκρανικού μετώπου. Από έλλειψη άλλων μεταφορικών μέσων και ειδικά αυτοκινήτων, οι προμήθειες σε πυρομαχικά και τρόφιμα, τόσο στο δικό μας Σώμα, όσο και στα τσαρικά στρατεύματα, γινόταν με τα τραίνα. Για το λόγο αυτό οι μάχες γίνονταν γύρω από τη σιδηροδρομική γραμμή. Απομάκρυνση σε βάθος από τη σιδηροδρομική γραμμή ήταν αδύνατη. Η καταστροφή της γέφυρας, καθώς μας έλεγαν, μας εξασφάλιζε από αιφνιδιαστική επίθεση του τεθωρακισμένου τραίνου. Ας σημειωθεί ότι, στο δικό μας τομέα είχαμε μόνο ένα πυροβόλο υποστηρίξεως, που το χειρίζονταν Γάλλοι στρατιώτες και την τετάρτη ημέρα που υποχωρήσαμε, όχι μόνο δεν ρίξαν ούτε ένα θλήμα, αλλά το εγκατέλειψαν κι έφυγαν. Την τρίτη ημέρα και μόλις άρχισε να χαράζει η αυγή, παγωμένοι καθώς καθόμασταν μες' τα χαρακώματα που είχαμε φτιάξει, ακούστηκε ο ήχος ατμομηχανής. Όσοπου να συνειδητοποιήσουμε τι συμβαίνει, 20 κανόνια έριχναν τα θλήματά τους κατά πάνω μας. Καθ' ένας, όπου θρискόταν, έγινε ένα με το χώμα, προσπαθώντας, όσο το δυνατόν, να χώσει το κεφάλι του πιά βαθιά, σκάθοντας το χώμα με τό κράνος του. Το ευτύχημα είναι ότι, ο βομβαρδισμός κράτησε μόνο μισή ώρα. Ξανά ακούστηκε η μηχανή του τραίνου που απομακρυνόταν, αφού σε μας άφησε 2 σκοτωμένους και 20 τραυματίες. Στους θωριά τραυματισμένους είναι και ο Διοικητής

του λόχου μας, λοχαγός Οικονομάκος. Τί είχε όμως συμβεί με την καταστραμένη γέφυρα, πού τόσο βέβαιος ήταν ο Διοικητής μας, ότι θα αποφεύγαμε τον αιφνιδιασμό του εξοπλισμένου τραίνου; Διαπιστώθηκε ότι, την είχαν επισκευάσει μέσα σε μια νύχτα, πράγμα που κανένας στη Διοίκηση δεν πίστευε, γιατί το θεωρούσαν τεχνικά ακατόρθωτο. Και όμως οι επαναστάτες Ρώσοι, με τη λαϊκή θέληση, έδειξαν ότι τα πάντα είναι κατορθωτά... Τη διοίκηση του λόχου μας ανέλαβε ο υπολοχαγός Φίλιας, ενώ οι τραυματίες φορτώθηκαν στο τρένο με προορισμό την Οδησό. Το απόγευμα της ίδιας μέρας μας επιτέθηκαν πεζοπόρα τμήματα, πράγμα που μας ανάγκασε να υποχωρήσουμε σε νέες θέσεις. Από την τρίτη ημέρα και μετά, σχεδόν για 20 συνεχείς μέρες, κάθε μέρα δίναμε και μάχες υποχωρήσεως. Το μόνο ευχάριστο για μας ήταν ότι, μόλις νύχτωνε, σταματούσαν τις επιθέσεις τους και άρχιζαν με την αυγή πάλι. Μια δεύτερη ευχάριστη διαπίστωση ήταν ότι τα μπολσεβίκικα τμήματα που μάχονταν ήταν αγύμναστοι πολίτες, λαός που πήρε τα όπλα, χωρίς να ξέρει τη χρήση τους. Δεν έβαζαν κλισιοσκόπιο στα όπλα τους, για τον καθορισμό της αποστάσεως, πράγμα που μείωνε στο ελάχιστο την εμβέλεια και αποτελεσματικότητά τους, αλλά και τις δικές μας απώλειες. Αν γνώριζαν λίγο στρατηγική, με το θάρρος και την αποφασιστικότητα που τους χαρακτήριζε, θα μας πιάναν όλους μέσα σε μια νύχτα. Ο αγώνας ήταν άνισος, δεν είχαμε να πολεμήσουμε με έναν οργανωμένο στρατό, σ' ένα καθορισμένο μέτωπο. Όλη η Ουκρανία ήταν ένα επαναστατικό ηφαίστειο. Το μέτωπο ήταν παντού, εμπρός μας, πίσω μας, πλάι μας. Είχαμε γίνει κυνηγημένα πουλιά μές στην απεραντοσύνη του ουκρανικού κάμπου. Είχαμε χάσει τη συναίσθηση του χώρου και του χρόνου, μακριά εκατοντάδες χιλιόμετρα από την πατρίδα μας, εγκατελειμένοι από κάθε κρατική μέριμνα. Η μόνη μας φροντίδα ήταν πώς θα επιβιώσουμε, και να γυρίσουμε πίσω στην Ελλάδα. Στο 2ο λόχο είμασταν τρεις Κουκουβιστιανοί, εγώ, ο Λεωνίδας Κουφός και ο Παναγιώτης Θεοχάρης. Τους άλλους χωριανούς, που υπηρετούσαν σε άλλους λόχους, είχαμε να τους δούμε από την Οδησό. Η επικοινωνία μεταξύ μας είχε διακοπεί και κανείς δεν ήξερε για την τύχη των άλλων. Όσπου ένα απόγευμα διαδόθηκε το δυσάρεστο νέο πως ο 1ος λόχος του Συντάγματός μας συνεπλάκη με επαναστατημένο πληθυσμό, εξοπλισμένο με τσεκούρια και μαχαίρια και ότι λίγοι κατόρθωσαν να διαφύγουν ζωντανοί από τον κλειό που τους έστησαν και να ενωθούν με τα υπόλοιπα τμήματά μας. Ανάμεσα στους με φρικτό τρόπο σκοτωμένους τσολιάδες ήταν και ο χωριανός μας Δημ. Κωτούρος.

Τα γεγονότα μας αποθάρρυναν και οι ελπίδες μας λιγόστεψαν, ότι θα επιζήσουμε από τη μεγάλη περιπέτεια που μας έριξαν, παρά τη θέλησή μας, οι τότε κυβερνώντες της Ελλάδας. Η φοβερή τύχη του 1ου λόχου και γνωρίζοντας, ότι οι αντιπαλοί μας δεν ήταν

οργανωμένος στρατός, αλλά ένοπλος πληθυσμός, μας απέτρεψε από ομαδική παράδοση, φοβούμενοι τρομερά αντίποινα. Οι δέκα ώρες διαδρομή με το τρένο που κάναμε φεύγοντας από την Οδησό για το μέτωπο στον ουκρανικό κάμπο, έμελλε να γίνει επιστροφή με πεζοπορία και με μάχες, με θερμοκρασία κάτω από το μηδέν και με μόνο εφόδιο το αίσθημα της αυτοσυντήρησης και τη νεανική μας αντοχή.

Μετά από 25 ημέρες συνεχών μαχών, με καθημερινές απώλειες σε νεκρούς και τραυματίες, οπισθοχωρώντας συνεχώς, πλησίασαμε ξανά την Οδησό, στα 50 χιλιόμετρα, περίπου. Οι ελπίδες μας κάπως αναπτερώθηκαν, γιατί θα βλέπαμε θάλασσα και κάποιο καράβι θα θρискόταν να μας μπαρκάρει ξανά για την πατρίδα. Όσοι δε επιζήσαμε από αυτό το μακελειό, θα κουβαλούσαμε στη μνήμη μας τη φρίκη αυτού του πολέμου της μεγάλης Ρούσικης Επανάστασης. Δυστυχώς όμως η περιπέτειά μας δεν ήθελε να τελειώσει πάλι στο λιμάνι της Οδησού. Η μυθική οδύσσεια ξανά ζωντάνευε στις δικές μας μέρες και οι προσδοκίες μας χάνονταν με τα απρόσμενα νέα που μας ήρθαν. Τί συνέβη; Όσο το μέτωπο των επιχειρήσεων ήταν μακριά από την Οδησό, τα πάντα έδειχναν ήρεμα και γαλήνια. Ουδείς υποψιαζότανε τί υπόβασκε στα θεμέλιά της. Η Διοίκηση λειτουργούσε υπό τσαρικό καθεστώς. Μόλις όμως το μέτωπο πλησίασε στα 50 χιλιόμετρα σε μια νύχτα, η Οδησός έγινε ένα εκρηγνυόμενο ηφαίστειο, ο λαός της ήταν τόσο άρτια οργανωμένος σε στρατιωτικούς σχηματισμούς, που σε ελάχιστες ώρες είχαν σχηματίσει λόχους, τάγματα και συντάγματα. Κατέλαβαν με αιφνιδιασμό όλα τα διοικητικά κτίρια, τις αποθήκες τροφίμων και οπλισμού, αφόπλισαν τις τσαρικές φρουρές και εγκατέστησαν λαϊκές επιτροπές στη διοίκηση της πόλης. Παράλληλα τα ένοπλα τμήματα, που δημιουργήθηκαν μέσα στην πόλη, προωθήθηκαν προς τη δική μας κατεύθυνση. Βάζοντας σε μας εκ των όπισθεν και δημιουργώντας έτσι έναν κλειό γύρο μας, απόκλεισαν τη φυγή μας απ' τη θάλασσα, μέσω του λιμανιού της Οδησού. Στους εγκλωβισμένους πλέον χιλιάδες στρατιώτες, Έλληνες, Γάλλους και τσαρικά τάγματα, δεν απέμεινε άλλο τίποτα παρά να παραδοθούν ή να εξοντωθούν. Ας σημειωθεί ότι, με το ξεσκήλωμα του λαού της Οδησού και την αποκοπή των συγκοινωνιών με την πόλη, σταμάτησε πλέον και ο ανεφοδιασμός μας σε τρόφιμα και πυρομαχικά. Μέχρι να παρθούν αποφάσεις από τη διοίκηση τι θα απογίνουμε, μείναμε εκεί μαχόμενοι λίγες ημέρες, με μειωμένο το ημερήσιο συσσίτιο στο μισό. Στο χώρο του κλειού, που οι λόχοι και τα τάγματα βρίσκονταν σε μεγαλύτερη πυκνότητα από ό,τι πριν, μάθαμε για την τύχη των άλλων τμημάτων και για τους υπόλοιπους συγχωριανούς μας. Όσοι τραυματίες του Ελληνικού εκστρατευτικού σώματος βρίσκονταν στα νοσοκομεία της Οδησού ήταν πιά αιχμάλωτοι των μπολσεβίκων και η τύχη τους άγνωστη. Δίπλα στο δικό μας λόχο στρατοπέδευσε ένα τσαρικό τάγμα, που ήταν επαν-

δρωμένο από Ρώσους αξιωματικούς του τσαρικού στρατού. Το θέαμα ήταν κωμικό να βλέπεις ταγματάρχες στα μαγειρεία και συνταγματάρχες στις σκοπιές να φυλάνε σκοποί. Παρ' όλο το κατάντημά τους, περιεφέρονταν με τις τσαλακωμένες μεγαλοπρεπείς στολές τους, τα χρυσά άστρα και τα αργυρά μετάλλια που κοσμούσαν τά πέτα και τα στήθη τους. Ψηλοί, θεόρατοι, μεγαλοπρεπείς στη δυστυχία τους, προσπαθούσαν να επιζήσουν μέσα από τα συντρίμια και την καταστροφή του καθεστώτος τους.

Από ό,τι διαπίστωσα αργότερα, όλα τα τσαρικά τάγματα ήταν επανδρωμένα από το βαθμό του υπολοχαγού και άνω, λόγω που οι απλοί φαντάροι είχαν προχωρήσει στους μπολσεβίκους. Συνοδεύονταν δε από εκατοντάδες πολίτες, που από την περιβολή τους έδειχναν, ότι ήταν άνθρωποι της τσαρικής αριστοκρατίας. Έφερναν δε μαζί τους και οι ένοπλοι και οι πολίτες πάμπολλα θαυμάσιας ράσας ρούσικα άλογα. Τα άλογα αυτά, όπως θά δούμε αργότερα, έγιναν η αιτία το μέν σύνταγμα μας να αλλάξει τη σύνθεσή του, οι δε σολιάδες να σωθούν από το θέβαιο θάνατο της πείνας. Το σίγουρο είναι ότι, βλέποντας αυτούς τους ανθρώπους, αξιωματικούς και πολίτες, αναλογιζόσουν για πια τάξη ανθρώπων σ' έστειλαν από την μακρινή Ελλάδα να πολεμήσεις, να σκοτωθείς. Όχι για λαϊκά δίκαια, το λαό τον είχαμε ένοπλο απέναντί μας, αλλά για τον κόσμο της ρούσικης αριστοκρατίας. Ας είναι. Τούτη τη στιγμή αυτοί ήταν οι σύμμαχοί μας και τα γεγονότα εξελίσσονταν με τέτοια ταχύτητα, που χρόνος δεν έμενε για σχόλια. Ο κλειός από μέρα σέ μέρα στένευε, οι δυνάμεις των μπολσεβίκων ήταν δεκαπλάσιες από τις δικές μας, το ηθικό μας πεσμένο, οι απώλειές μας μεγάλες. Ο λόχος μου είχε τρομερά κουρασθεί από τις εικοσαήμερες μάχες, πράγμα που η Διοίκηση του Συντάγματος αποφάσισε να τον στείλει για διήμερη ξεκούραση λίγο πιο πίσω. Αυτή η εύνοια της τύχης σε τέτοιες κρίσιμες ώρες, στάθηκε η τραγικότερη ατυχία για το λόχο μου. Από την ημέρα που ο λόχος μας μεταφέρθηκε πιο πίσω για λίγη ξεκούραση, οι μπολσεβίκοι εξαπέλυσαν γενική επίθεση. Οι διοικήσεις τόσο των ελληνικών, όσο και των άλλων στρατευμάτων, Ρώσων, Γάλλων, Πολωνών, Άγγλων, αποφάσισαν να σπάσουν τον κλειό και να υποχωρήσουν προς τα δυτικά της Οδησσού, και μέσω Βεσσαραβίας να εισέλθουν στο έδαφος της Ρουμανίας, αποφεύγοντας έτσι την αιχμαλωσία. Στον τομέα του Συντάγματός μας ο μόνος λόχος που έτυχε να βρίσκεται σε ανάπαυση την ημέρα της μπολσεβίκικης επίθεσης, ήταν ο δικός μας. Όλα τά άλλα τμήματα είχαν εμπλακεί σε μιά άνιση μάχη. Η διοίκηση του Συντάγματος έκρινε, ότι ένας λόχος έπρεπε να θυσιασθεί, πολεμώντας τον εχθρό μέχρις εσχάτων, ώστε να μπορέσει να υποχωρήσει το υπόλοιπο Σύνταγμα. Ο λαχνός έπεσε στο λόχο μου, να εκπληρώσει αυτήν την αποστολή, καθ' ότι βρισκόταν σε ανάπαυση και εκτός μάχης. Πρωί - πρωί

η σάλπιγγα χτύπησε συναγερμό, συγκεντρωθήκαμε με τα πράγματά μας και ήλθε και μας μίλησε ένας ταγματάρχης. Τα λόγια του ήταν κοφτά και ψυχρά σαν διάβαζε απόφαση στρατοδικείου, πριν την εκτέλεση σε θάνατο καταδικασμένων ανθρώπων. Μας είπε: Κινδυνεύουμε να πιαστούμε αιχμάλωτοι. Η Διοίκηση του Συντάγματος αποφάσισε να στείλει το λόχο σας προς βορά και σε βάθος δύο χιλιομέτρων. Εκεί θα αμυνθείτε ως τον τελευταίο. Μόνο όταν θα υποχωρήσουν όλα τα τμήματά μας και σας ειδοποιήσουμε με αγγελιοφόρο, θα αρχίσετε να υποχωρείτε. Περισσότερες διαταγές θα πάρετε από το λοχαγό σας. Σας εύχομαι καλή τύχη. Μετά έφυγε. Όλοι συνειδητοποιήσαμε τον κίνδυνο της αποστολής μας. Φανερές αντιδράσεις δεν υπήρξαν. Η σιωπή του καθ' ενός έκλεινε μέσα του το φόβο της στιγμής. Σε τέτοιες ώρες αισθάνεσαι σαν τον άνθρωπο που βρίσκεται σε ελαφρά μέθη από το πίομα κάποιου οινοπνευματώδους ποτού. Οι αποφάσεις σου και οι κινήσεις σου είναι σχεδόν μηχανικές, δε θέλεις να θυμάσαι κανέναν και τίποτα. Ξεκινήσαμε με μιά μικρή απόσταση ο ένας από τον άλλο, φορτωμένοι χιαστί την κουβέρτα μας, το σακίδιό μας και τον οπλισμό μας. Εγώ με τον Λεωνίδα Κουφό είχαμε ένα οπλοπολυβόλο, που το έπαιρνε τότε ο ένας και τότε ο άλλος. Όλος ο λόχος, εκτός από τα ατομικά όπλα, είχε και δυο οπλοπολυβόλα. Υποστήριξη από πυροβολικό ή άλλο βαρύ όπλο, καμία. Προχωρούσαμε μέσ' τον απέραντο κάμπο με θερμοκρασία υπό το μηδέν. Κατά την πορεία μας, και από τα δεξιά και από τα αριστερά μας, ακουγόνταν ο κρότος των πολυβόλων από τη μάχη που δίναν τα άλλα τμήματά μας. Ο λοχαγός μας, ο οποίος είχε πάρει και ειδικές διαταγές, έκανε κακή εκτίμηση της απόστασης που βαδίζαμε. Βέβαια, εύκολο δεν είναι, μέσα σε έναν τέτοιο κάμπο, χωρίς κανένα σημάδι, να υπολογίσεις πόσα χιλιόμετρα έχεις βαδίσει. Το γεγονός είναι ότι, από όσο όριζε η διαταγή να προχωρήσουμε, εμείς πήγαμε το διπλάσιο και βρεθήκαμε ακαριαίως από όλα τα σημεία να θαλόμαστε από δεκαπλάσιες δυνάμεις. Ακροβολισθήκαμε αστραπιαίως και θάσει της διαταγής ανταποδώσαμε το πυρ, αμυνόμενοι μέχρι νεωτέρας διαταγής. Μεσημέριασε κι εμείς βρισκόμαστε στις θέσεις μας. Βλέπαμε πλέον καθαρά τις ενέργειες του εχθρού, που προσπαθούσε να μας κυκλώσει. Ρίχναμε προς όλες τις κατευθύνσεις, προσπαθώντας να καθυστερήσουμε την ενέργειά τους αυτή, όσο μας ήταν δυνατό. Το ευτύχημα για μας ήταν, ότι οι αντίπαλοί μας ήταν αγύμναστοι στα όπλα πολίτες και ρίχναν, χωρίς να θάζουν στα όπλα τους κλεισιοσκοπιο, πράγμα που μείωνε στο ελάχιστο την αποτελεσματικότητά τους. Είμασταν τόσο αραιά ακροβολισμένοι, που μόνο με φωνές γινόταν κάθε συνεννόηση και αυτή πολύ δύσκολα από τον θόρυβο των τουφεκιών.

ΑΤΑΚΤΗ ΥΠΟΧΩΡΗΣΗ

Σε κάποια στιγμή από μακριά φάνηκε κάποιος καταλάκης,, κυματίζοντας στο χέρι του μια λευκή σημαία. Αφού έριξε προς το δικό μας μέρος μια κόκκινη φωτοβολίδα, καλπάζοντας εξαφανίστηκε πάλι. Ο λοχαγός, ο μόνος που ήξερε το σύνθημα της υποχώρησης, άρχισε να φωνάζει για απαγκίστρωση. Το πρόβλημα όμως ήταν το πώς θα γινόταν αυτή, που γύρω μας είχαμε χιλιάδες όπλα να μας σημαδεύουν και βρίσκονταν καθηλωμένα, γιατί φοβούνταν τα δικά μας πυρά. Ο λοχαγός μας πήρε μία σωστή στρατηγική απόφαση. Οι μισές διμοιρίες θα ρίχνουν, για να κρατούν καθηλωμένους τους εχθρούς μας. Οι άλλες μισές θα υποχωρούν σε νέες θέσεις και θα θάζουν εκ νέου, ούτως ώστε ο εχθρός να μην βρει καμιά ευκαιρία να προχωρήσει. Οι πρώτες διμοιρίες θα έπρεπε να συρθούν με την κοιλιά και να υποχωρήσουν από τα πλάγια, για να μην κτυπηθούν από τα φίλια πυρά, ώσπου πάλι να καταλάβουν νέες θέσεις. Και συνέχεια πάλι, ώσπου να ξεφύγουμε από τον κλειό. Δυστυχώς, μες την σύγχυση της μάχης, δεν κρατήθηκε η σωστή γραμμή της υποχώρησης. Οι άνδρες των διμοιριών που έπρεπε να υποχωρήσουν με την κοιλιά από τα πλάγια, για να καταλάβουν νέες θέσεις, θάσσει του σχεδίου, σηκώθηκαν όρθιοι και άρχισαν να τρέχουν προς τα πίσω, πράγμα που για μια στιγμή θρέθηκαν ανάμεσα σε δυο πυρά, από την μια του εχθρού και από την άλλη των δικών μας τμημάτων, που έριχναν για να κρατούν καθηλωμένο τον εχθρό. Τα θάλοντα τμήματά μας, μπρος στον κίνδυνο να σκοτώσουν συναδέλφους, σταμάτησαν να ρίχνουν για δυο λεπτά. Αυτά τα δυο λεπτά, που σταμάτησαν τα δικά μας πυρά, στάθηκαν και μοιραία για το λόχο μας. Ακαριαίως από όλα τα σημεία οι καθηλωμένοι ως εκείνη τη στιγμή μπολσεβίκοι σηκώθηκαν όρθιοι και με αλαλαγμούς άρχισαν να μας ρίχνουν καταγιστικά πυρά. Εκατοντάδες πολυβόλα, οπλοπολυβόλα και ατομικά όπλα είχαν στρέψει ανενόχλητα τις κάνες επάνω μας. Η σύγχυση στο λόχο μας υπήρξε δραματική. Η μόνη σωτηρία μας ήταν η άτακτη φυγή, και χωρίς καμιά πλέον αντίσταση. Το θάλαμε στα πόδια, «ο σώζων εαυτόν σωθήτω». Πόσο δικαιώθηκε η πρόβλεψή μας να κοντύνουμε τις αγγλικές χλαίνες, για να μην μας εμποδίζουν στο τρέξιμο! Για να απαλλαγούμε από το φορτίο της κουβέρτας του γυλιού και των πυρομαχικών, όπως τα φορούσαμε χιαστί τα κόβαμε με το ξίφος και τα πετούσαμε. Οι πιο πολλοί πέταξαν και τα όπλα τους, για να έχουν μεγαλύτερη ευχέρεια στο τρέξιμο. Συναντούσαν συναδέλφους τραυματίες να σε εκλιπαρούν να τους βοηθήσεις, να μην τους αφήσεις εκεί που πέσαν, να τους πάρεις μαζί σου. Το πράγμα δεν ήταν και τόσο εύκολο. Μεσ' το χαλασμό και στη φυγή σωτηρίας, τρεις χωριανοί τρέχαμε μαζί, εγώ ο Κουφός και ο Θεοχάρης. Σε μια στιγμή ο Θεοχάρης, σαν πιο γρήγορος είχε προχωρήσει περί τα 200 μέ-

τρα πιο μπροστά, τον δε Κουφό τον έχασα. Ένας Δεσφινιώτης που με πλησίασε από πίσω, μου φώναξε: Τριανταφύλλου, ο Κουφός τραυματίστηκε, γύρισε πίσω να τον βοηθήσεις! Εγώ με τη σειρά μου άρχισα να φωνάζω στο Θεοχάρη να σταματήσει. Μετά από τις επίμονες φωνές μου και αυτός θρίζοντας για την αργοπορία μας, σταμάτησε. Του εξήγησα τι είχε συμβεί στον Κουφό και ότι πρέπει να γυρίσουμε πίσω να τον πάρουμε. Ο Θεοχάρης, που ήταν ωραίος άνθρωπος και παλικάρι στην ψυχή, με ακολούθησε επιστρέφοντας πίσω. Η επιστροφή μας για την σωτηρία του φίλου και συγχωριανού μας Κουφού ήταν πράγματι μια αυτοθυσία τις στιγμές εκείνες, γνωρίζοντας όλους τους κινδύνους που τυχόν μας περίμεναν. Στήν επιστροφή μας συναντούσαμε τους συναδέλφους, που είχαν ξεωείνι, άλλοι από την αρρώστια της ποδάγρας (ο φόθος ακινητοποιεί τα πόδια να τρέχουν), άλλοι από μικροτραυματισμούς και άλλοι φορτωμένοι πιο βαριά, τραυματισμένους φίλους συναδέλφους. Εμείς δε, συνεχώς φωνάζοντας, ρωτούσαμε μην είδαν πουθενά τον Κουφό. Ας σημειωθεί ότι, τα θλήματα των σφαιρών από τα πολυβόλα του εχθρού σφύριζαν γύρω μας, σαν να ήσουν περιτριγυρισμένος από χιλιάδες κλωσόπουλα. Ευτυχώς που μετά από 500 μέτρα βρήκαμε δυο συναδέλφους μας να τον φέρνουν καθάλα στους ώμους τους. Τον πήραμε εμείς σε κατάσταση αξιοθρήνητη. Είχε χτυπηθεί με δυο σφαίρες. Η μία διαπέρασε την ωμοπλάτη και η άλλη είχε μείνει μέσα στον μηρό του ποδιού του. Είχε χάσει εντελώς το ηθικό του. Από τη μια είχε χάσει αρκετό αίμα από τα τραύματά του και από την άλλη χαθήκαμε και μεταξύ μας και σε τέτοιες στιγμές από τον πολύ δικό σου άνθρωπο περιμένεις κάποια βοήθεια. Τα εχθρικά πυρά όσο απομακρυνόμασταν όλο και αραιώναν πιο πολύ. Ο λόχος μας σχεδόν αποδεκατίσθηκε, οι νεκροί ξεπέρασαν τους 30, οι δε τραυματίες τους 50 και όσοι επιζήσαμε, σε θάυμα της τύχης το οφειλούμε. Όσοι γλυτώσαμε και ενωθήκαμε με τα τελευταία υποχωρούντα τμήματά μας, διαπιστώσαμε, ότι οι χλαίνες όλων μας ήταν διάτρητες από τις εχθρικές σφαίρες. Αυτή ήταν και η τελευταία μας μάχη που δόσαμε στο ρούσικο μέτωπο. από δω και μπρος πλέον θα δίναμε μια νέα μάχη, τη μάχη της επιβίωσης για την επιστροφή μας στην πατρίδα.

(ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ)

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΥΑΛΙΚΩΝ

ΜΙΧ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

ΛΕΚΚΚΑ 20 (ΣΥΝΤΑΓΜΑ) ΤΗΛ. 32.27.872

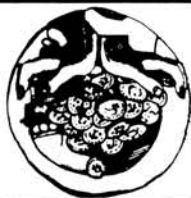
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΝΙΚ. ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ

Βιοτέχνης Υποκαμίσων — Πιτζαμών κλπ.

('Ετοιμα και Παραγγελία)

Οδός Ιωαννίνων 129 — ΚΟΛΩΝΟΣ

Τηλ.: 51.22.987



δωρηται συνδρομηται

	Δρχ.
Ηλίας Ευθ. Κατσανιώτης, ιατρός, στη μνήμη των γονέων του Ευθυμίου και Βασιλικής και των αδελφών του Ιωάννου, Νικολάου, Γεωργίου, Κωνσταντίνου, Πέτρου και Όλγας,	4.500
Γιούλα Α. Πριόβολου, Λαμία, στη μνήμη Δημ. Ευθ. Κόλλια	2.000
Μαρία Ι. Παπαγεωργίου (Καλοσκοπή) στη μνήμη του συζύγου της Γιάννη	1.000
Παν. και Ευστ. Βοχτσαλίδη στη μνήμη των γονέων τους	1.000
Μαρία Ποδάρα - Ζαφειροπούλου (Καναδάς) (10 δολ.)	750
Δημ. και Βούλα Μουστάκα στη μνήμη Α. Ε. Κόλλια	1.000
Αθαν. Κυριάκης (Καλοσκοπή)	500
Οικογένεια Χαρ. Σ. Κουτρούμπα (Αυστραλία)	1.500
Ευθ. Ι. Παπαγεωργίου,	500
Γεώργιος Αρ. Πριόβολος	500
Γιάννης Μαργ. Δανήλ	700
Τάσος Ι. Ράπτης	700
Πέτρος Αντ. Κουτσουβέλης	5.000
Μαρίτσα Γεωργ. Κόλια στη μνήμη του συζύγου της (Καθηγ. Πανεπιστημίου)	2.000
Παν. Παπανικολάου	500
Γεωργ. Ηλ. Λίτσος (Θεσσαλονίκη) στη μνήμη του πατέρα του	1.000
Σούλα Μαλεβίτση	500
Παν. Χαβελές	500
Άγγελος Α. Αλεξίου (Λαμία)	1.000
Βώστας Λιάκος	1.000
Γιάννης Χαρτοδιπλωμένος (Λειβαδιά)	500
Παν. Ν. Κυρίτσης	500
Φαν. Ι. Λευκαδίτης	500
Ελένη Φύκα (Θεσσαλονίκη) στη μνήμη του συζύγου της	500
Ελευθερία Κ. Αντωνίου, στη μνήμη του συζύγου της Κώστα	2.000
Αθαν. Κ. Αντωνίου	1.000
Ευσταθία Ε. Κονταράτου	1.000
Γιώργος Ι. Αποστολόπουλος (Καλοσκοπή)	2.000
Αθαν. Λίτσος (Λαμία)	1.000

Παναγιώτης Πατσούρος	350
Γεώργιος Ν. Πριόβολος	500
Θέμης Ν. Τούμπας	2.500
Γεώργιος Π. Κυριάκης	1.000
Ευθύμιος Αθ. Κόλλιος	1.000
Νίτσα Μοσχοπούλου, στη μνήμη του αδελφού της Θεοδώρου Ροδανού	1.700
Δημήτριος Π. Κυρίτσης	1.000
Δημήτριος Κ. Κουφός	1.000
Χριστίνα Ν. Κληρονόμου	1.000
Ιερέας Παναγιώτης Χασιακός	1.000
Εκκλησιαστικό Συμβούλιο Αγ. Γεωργίου Καλοσκοπής	3.000
Μιχάλης Παπαδόπουλος και Γιούλα Παπαδοπούλου (Δ. Χαλαράμπους)	1.500
Νικόλαος Κων. Άντωνίου	1.500
Άθανάσιος Πίτσος	1.000
Κωνσταντίνος Κεραμίδας (Λεβάδεια) στη μνήμη Δημητρίου Ευθ. Κόλλια	1.000
Δημήτριος Ζήσιμος	500
Ευάγγελος Κωστούρος	500
Κώστας Ι. Χαμηλός	1.000
Αλκμήνη Δ. Κόλλια	3.000
Φιφή Κροντηρά	1.000
Γιάννης Φέξης	2.000
Νικόλαος Π. Μώρης	2.000
Δημήτριος Παν. Κόλλιας	500
Γεωργ. Κωτσούρος	500
Δημ. Π. Κόλλιας	500
Χαρ. Κ. Άντωνίου	2.000
Ευθ. Ι. Λάιος	1.000
Γεωργ. Π. Παπανικολάου (Λειβαδιά)	1.000
Γεωργ. Χ. Κωτσούρος	1.000
Σπυρ. Κ. Τούμπας στη μνήμη των γονέων του Κώστα - Βαγγελιά και του πεθερού του Ι. Χαμηλού	500

Δημοσιεύτικαν προσφορές προς το Σύλλογο, που έφτασαν μέχρι και την 8η Δεκεμβρίου 1983

ΔΩΡΕΕΣ

Ο ιερέας του χωριού μας Παναγ. Χασιακός ευχαριστεί για τη δωρεά τους προς τον Ιερό Ναό Αγ. Γεωργίου: 1) Την κ. Νάσα Ν. Χασιακού, που έστειλε δρχ. 3.000, στη μνήμη του συζύγου της Νίκου, 2) την κ. Ευγενία Γ. Κατσανιώτη (Σηάτλ - Αμερικής), που έστειλε 75 δολάρια, στη μνήμη του συζύγου της Γιώργου και του γιού της Νίκου. Ο ιερέας δέεται υπέρ αναπαύσεως των ψυχών των μεταστάντων αγαπημένων τους προσώπων.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Στις 16.10.83 έγινε στο Α' νεκροταφείο Αθηνών 40νθήμερο μνημόσυνο στη μνήμη του αξέχαστου επιτίμου προέδρου του Συνδέσμου μας, Αρχηγού ε.α. της Αστυνομίας Πόλεων, ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΕΥΘ. ΚΟΛΛΙΑ.

Στον Αη-Γιώργη του χωριού μας έγινε μνημόσυνο στις 16.10.83 για τον ΜΗΤΣΟ ΘΕΜ. ΜΩΡΗ και στις 23.10.83 για τον ΑΝΔΡΕΑ ΤΡΙ-ΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ.

Στις 29.8.83 έγινε στον Πειραιά, στην Αγία Μαρίνα μνημόσυνο του ΘΥΜΙΟΥ Λ. ΑΧΛΑΔΑ.

Ας είναι αιωνία η μνήμη τους.

ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΕΡΓΑΣΙΕΣ

ΠΑΝΤΟΣ ΤΥΠΟΥ

ΧΡΗΣΤΟΣ Γ. ΔΑΝΙΗΛ

Δουκάδων 7 — ΝΕΑ ΛΙΟΣΑ

Τηλέφωνο 57.33.336

ΙΩΑΝΝΗΣ Ζ. ΡΑΠΤΟΠΟΥΛΟΣ

Πολιτικός Μηχανικός Ε.Μ.Π.

Ασπασίας 34 — ΧΟΛΑΡΓΟΣ

Τηλέφωνο Γραφείου 65.31.426

Τηλέφωνο Σπιτιού 65.12.449

ΝΙΚΟΣ Δ. ΑΝΤΩΝΙΟΥ

Επισκευές οικιακών ηλεκτρικών συσκευών

(κουζίνες - πλυντήρια κλπ.)

Ιωαννίνων 32 — ΚΟΛΩΝΟΣ

Τηλ: 51.31.175 — 51.33.706

Το κατάστημα στα μέλη του Συνδέσμου

προσφέρει ειδικές τιμές

Ποτοποιία «ΣΙΑΦΑΚΑ»

Σαπφούς 12 — πλ. Κουμουνδούρου

ΠΑΙΔΙΚΑ ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ

(ΜΑΡΓΑΡΙΤΑ)

Μαργαρίτα Μιχάλη Κουκουτσάκη

Ιωαννίνων 87 — ΚΟΛΩΝΟΣ

Τηλ. 5139180 και 5136642

ΧΑΣΑΠΟΤΑΒΕΡΝΑ

Βασίλη Ι. Χαμηλού και Σία

Αδριανουπόλεως 30 — Κολωνός

Τηλέφωνο 51.31.359

ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ Ι. ΧΑΜΗΛΟΣ

ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ

ΙΑΤΡΕΙΟ: Φιλαδελφείας 7

(συνέχεια της οδού Ίουλιανού - απέναντι
από το Σιδ. Σταθμό Λαρίσης)

Δέχεται κάθε μέρα 9 — 12 και 5 — 8

πλήν Σαββάτου

Τηλέφωνο ΙΑΤΡΕΙΟΥ 82.26.251

Τηλέφωνο ΟΙΚΙΑΣ 51.25.466

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ

«ΤΟ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟ»

ΒΑΣ. Γ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

Σίνα 30 — Αθήνα — τηλ. 3631313

Με βάση τα φιλολογικά — Λογοτεχνικά — Ιστορικά — Αρχαιολογικά — Φιλοσοφικά κλπ. βιβλία, προμηθεύουμε και κάθε άλλο βιβλίο που κυκλοφορεί, από τα παιδικά ως τις Εγκυκλοπαίδειες.

Επίσης, όλο το κύκλωμα παραγωγής ενός βιβλίου, είναι μία από τις ασχολίες μας. Χαρτί-Τύπωμα — Βιβλιοδεσία κλπ. Διαθέτουμε και φωτοτυπικό μηχάνημα

Κ Ρ Υ Σ Τ Α Λ Ο Τ Ε Χ Ν Ι Κ Η

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΥΑΛΙΚΩΝ

ΣΤΡΑΤΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

Συρράκου 20 - 22 — Κολωνός

ΠΛΕΚΤΑ ΕΙΔΗ

Βιοβάμ

&. ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ & ΣΙΑ Ε.Ε.

Περικλέους 45 — Τηλ. 32.26.841

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ

ΔΗΜ. ΕΥΘ. ΤΟΥΜΠΑΣ

Σανταρόζα 15' και Σταδίου 48 (Στοά)

Τηλέφωνο 32'12.090

Σ. ΜΟΣΧΟΝΑΣ

ΟΠΤΙΚΑ — ΦΑΚΟΙ ΕΠΑΦΗΣ

.. Ακαδημίας 100 — πλ. Κάνιγγος

Όλα τα όπτικά είδη προσφέρονται στα μέλη του Συνδέσμου σε ειδικές τιμές

Α Π Ο Θ Η Κ Η

ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΥΣΚΕΥΩΝ

ΚΑΙ ΕΠΙΠΛΩΝ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΣΤΑΥΡΟΣ

Δωδώνης 57 — ΚΟΛΩΝΟΣ

Στάσις Αρμονία (Λένορμαν)